

Vol. 17

No. 2.

കർമ്മലാസ്മിതം

The Flower of Carmel



പ്രതിമാസ പതിക.

February 1919.

വിഷയ വിവരണിക.

— ൩൪൫൫൨ —

1. മംഗളം.
ശ്രീമാൻ കുട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയാൻമാപ്പിള.
2. മതപ്രചാരണം.
3. പുസ്തകാഭിപ്രായങ്ങൾ.
4. വി. കന്യാകുമാരിയത്തിന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തിനാൾ.
റവ. ഫാദർ ഫിലാസ്റ്റ്യാൻ സി. ഡി.
5. നി. 'വ. ദിവ്യശ്രീ ചങ്ങനാശേരി മെത്രാനച്ചന്റെ ഒരു ഇടയ ലേഖനം.
6. ജീവിത നവീകരണം.
പ്രിയോർ ജനറാൾ, ഡെറി. റവ. ഫാദർ ഗെറിയേൽ സി. ഡി.
7. സംസാര വൈചിത്ര്യം.
ശ്രീമാൻ ജോൺ വട്ടയ്ക്കുളശ്ശേരി ബി. ഏ. (ഭാണേഴ്സ്).
8. വേദപുസ്തകപാരായണം. (പരിത്യാഗം)
റവ. ഫാദർ അലക്സാണ്ടർ സി. ഡി.
9. ഞാൻ ആരു? രാജകുമാരി.
ദിവ്യശ്രീ പുരസ്കര മാതൃ ശമാജൻ എം. ഏ.
10. ഒരു മാതൃകാപുരുഷൻ.
ശ്രീമാൻ എ. ജെ. വാൾഗീസ് ബി. ഏ., എൽ. റി.
11. മൃഗസംസാരം.
12. തിരുഹൃദയ പൊതുനിയോഗം.
13. മോദ്യോത്തരപ്പെട്ടി.
14. കുരിപ്പുകളും വർത്തമാനങ്ങളും.
15. ചരമ വൃത്താന്തങ്ങൾ.
16. വഞ്ചനം.

കമ്മല കുസുമം

പുസ്തകം ൧൭.

൧൯൧൯ ഫെബ്രുവരി.

ലക്കം ൨.



വി. കന്യാകുമാരിയത്തിന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തിനാൾ.

ഉണ്ണിമുഴിയായെ ദേവാലയത്തിൽ കാഴ്ചവച്ചതിന്റെ ഓർമ്മയായിട്ടുള്ള ഈ തിരുനാൾ ഫെബ്രുവരി ൨-ാംനാ-യാണല്ലോ നാം ആഘോഷിക്കുന്നത്. ചില കിഴക്കൻ പള്ളികളിലാകട്ടെ പ്രസ്തുതിക്കുന്ന ആചരിച്ചവരുന്നത് ഫെബ്രുവരി ൧൦-ാംനാ-ആണ്. മൃഗയുടെ നിയമപ്രകാരം ഒരു ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിക്കുന്ന മാതാവ് ഏഴുദിവസത്തേക്കും പെൺകുട്ടിയെ പ്രസ

വിക്കുന്നവൾ പതിനാലു ദിവസത്തേക്കും അശുദ്ധയായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ശുദ്ധീകരണത്തിനുള്ള നിശ്ചിതസമയം വരുമ്പോൾ ഇവൾ ദേവാലയത്തിലേക്കു പോകുന്നു. ധനവാന്മാരായിരുന്നാൽ ബലികഴിയി ഒരു ആട്ടിൻകുട്ടിയേയും, രണ്ടു പ്രാവിൻകുഞ്ഞുങ്ങളേയും, നിർദ്ദനരായിരുന്നാൽ രണ്ടു ചെങ്ങാലിക്കുഞ്ഞുങ്ങളേയും കാഴ്ച കൊടുക്കണം. ഇത് യഹൂദന്മാർക്കും അറബികൾക്കും നിയമമായിരുന്നു.

പൊതുനിയമങ്ങളെ കാക്കുന്നതിൽ അത്യുത്സാഹികളായിരുന്ന വി. യേശുപ്പും വി. മറിയവും മ്ശിഹായെ എടുത്തുകൊണ്ട് ഓർട്ടോ ഡോലയത്തിലേക്കു യാത്ര തിരിച്ചു. അവർ അവിടെ ഏതായെങ്കിലും അവിടെത്തന്നെ വരേണ്ടതായിരുന്ന ശൈഖാൻ ബാവാ അവർക്ക് അഭിമുഖമായിത്തന്നെ ഉണ്ണിയിരുന്ന സപഹസുങ്ങളിൽ എടുത്ത മുഞ്ചിച്ചപ്പാൾ, അദ്ദേഹത്തിനോടു നേർക്കായി സന്തോഷം അറിയിച്ചു നിയമമായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ യൂദജനത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി വരുവാനിരിക്കുന്ന മ്ശിഹായെ ദർശിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനോടു നേർക്കായിരുന്ന ആഗ്രഹം അറിയാൻ സാധാരണമായിരുന്നു. മ്ശിഹായെ സ്വകരങ്ങളിൽ എടുത്തപ്പാൾ ആ വന്ദ്യൻ സന്തോഷാശ്രുക്കളെ ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടു പറഞ്ഞതായത്: “ഹാ! കന്താവേ! ഇനി അങ്ങേ വരുന്നതിനോടുകൂടും, അങ്ങേ ദാസനെ സമാധാനത്തിൽ പറഞ്ഞയക്കുക; എന്തെന്നാൽ സകല ജനങ്ങളെയും മുമ്പാകെ അങ്ങു തയ്യാറാക്കിയ അങ്ങേ രക്ഷ എന്റെ കണ്ണുകൾ ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു. (വി. ലൂക്കാ ൨. ൨൯). ഈ ദിവ്യബാലൻ ‘പുറജാതികളെ, വെളിവാടിയിലേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിന് ഒരു പ്രകാശവും, ഇസ്രായേൽ ജനത്തിന്റെ മഹത്വവുമാകുന്നു. (ലൂക്കാ, ൨. ൩൨). വാൽകുടലയെ പ്രാപിച്ചിരുന്ന ശൈഖാൻ മ്ശിഹായുടെ ആഗമനത്തെപ്പറ്റിയും ഇസ്രായേലിന്റെ രക്ഷയെക്കുറിച്ചും പല സംഗതികളും പ്രവചിക്കുകയുണ്ടായി. മൂലയുടെ നിയമപ്രകാരമുള്ള സകല ചടങ്ങുകളേയും പൂർത്തിയാക്കിയതിന്റെ ശേഷമാണ് പരിശുദ്ധ കുടുംബം നസ്രസ്സിലേക്കു മടങ്ങിയത്. തിരുക്കുടുംബത്തിന്റെ മഹത്തായ ഈ പ്രവൃത്തിയെ നിലനിറുത്തുന്നതിനായിട്ടാണ് ഈ ശുദ്ധീകരണത്തിനാൽ തിരുസഭ ഘോഷിച്ചുവരുന്നത്. ഈ തിരുനാളാഘോഷം ഇദംപ്രഥമമായി തുടങ്ങിയത് ഓർട്ടോ ഡോലയത്തിലാണ്. അയാൾ നൂററാണ്ടിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ രാജ്യമൊട്ടു സാംക്രമികരോഗം പിടിപെട്ടതിനാൽ തൽശമനാത്മം ഈ തിരുനാളാഘോഷം കിഴക്കേ സഭ ഒട്ടു പ്രവേശിച്ചു. യേശുനായകൻ ഈ തിരു

നാളിനെ “തിരുക്കുടുംബവും വി. ശൈഖാൻ തമ്മിലുണ്ടായ കൂടിക്കാഴ്ചയുടെ തിരുനാൾ” എന്നും, അമ്മേനിയർ “മ്ശിഹായെ ഡോലയത്തിൽ കാഴ്ചവച്ചതിനാൽ” എന്നും വിളിച്ചുവരുന്നു.

വി. ഒന്നാം ഗ്രിഗോറിയോസ് പാപ്പായുടെ കാലത്താണ് പത്തീൻറിത്തുകാർ ഈ തിരുനാൾ ആദ്യമായി ഘോഷിക്കുന്നതിന്നു തുടങ്ങിയത്. ഒന്നാമത്തെ സേർജിയൂസ് മാപ്പാപ്പാ ഈ തിരുനാളിന്നു പ്രദക്ഷണംകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. മെഴുകുതിരി നവമായി ആശീർവിച്ചു, കബാനയ്ക്കും പ്രദക്ഷണത്തിനും ഉപയോഗിക്കുന്ന സംപ്രദായം തുടങ്ങിയതു പത്തൊന്നാം നൂററാണ്ടിന്നു ശേഷമാണ്. വിശുദ്ധ അൻസേൽമൂസിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഏരിയുന്ന മെഴുകുതിരി മ്ശിഹായെ ആകുന്നു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുന്നത്. വന്ദ്യനായ ശൈഖാൻ ബാവാ മ്ശിഹായെ സ്വകരങ്ങളിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്നു സമർപ്പിച്ചപ്പാൾ “ഈ ബാലൻ ഇസ്രായേലിന്റെ പ്രകാശമാകുന്നു” എന്നാണല്ലോ വിളിച്ചു പറഞ്ഞത്. പ്രകാശത്തിന്റെ മക്കളായ വിശ്വാസികളെല്ലാവരും നിതിയുടെ സൂര്യനായ മ്ശിഹായെ അഭിമുഖമായി കാണുന്നതിന്നു പുറപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും, അന്ധകാരമയമായ പാപത്തെ അന്ധതാപത്താൽ ഹനിച്ചു ദൈവപ്രസാദത്തെ നിത്യപ്രകാശമായി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്നും, മ്ശിഹാ ഓർട്ടോ ഡോലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പാൾ തന്റെ ദൈവികത്വത്തിൽ സ്ഥിരമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്തു നിന്നിരുന്ന, അന്നയുടെ ദൃഷ്ടാന്തത്തിന് അനുസരണമായി ജീവിക്കേണ്ടതാണെന്നും കാണിക്കുന്നു. പ്രതിവത്സരം ശുദ്ധീകരണത്തിനാളിന്റെ സ്മരണ തിരുസഭ ആഘോഷിക്കുന്നതു നമുക്കു അത്മശുദ്ധീകരണത്തേയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നുണ്ടെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. നസ്സറസ്സിലെ തിരുക്കുടുംബത്തിന്റെ മഹത്തായതും, അനുകരണീയമായതുമായ ഈ സൂത്രതൂതും എല്ലാദുർഗ്ഗങ്ങളെയും ചുവടായിരുന്ന നിഗമത്തെ നമ്മിൽനിന്നു പിഴുതുകളയുന്നതിന്നും, തൻമൂലം മറ്റു സൽ പ്രവൃത്തികൾ നമ്മിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന

തിന്നും നമ്മെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതാണ്. പാപാസകാരത്തിന്നും, ദാശകളുടെ ആക്രമണത്തിന്നും പശംപടകളായിരുന്ന യഹൂദന്മാർക്കുള്ള ബാധിക്കുന്ന മൃഗയുടെ നിയമം, ഹൃദയ ശുദ്ധി, നീതി, വിനയം ആദിയായ സുഗുണങ്ങളുടെ വിളനിലമായ തിരുക്കടുംബത്തെ ഒരു നാളും ബാധിക്കുന്നതല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും, ഇവർ പാപികളുടെയും, ദുഷ്ടന്മാരുടെയും, കൂട്ടത്തിൽ ഗണിക്കപ്പെടുന്നതിന്നും, അവരെപ്പോലെയാ, അതിൽ കൂടുതലായൊ പഴയ പ്രമാണങ്ങളെ കാക്കുന്നതിന്നും അത്യുത്സാഹികളായിരുന്നു. ദൈവമഹത്വത്തെ നിസ്സാരമാക്കിക്കൊണ്ടു മിശിഹാ, പാപികളേപ്പോലെ അനുസരിച്ചു മോക്ഷനാമാരകമർദ്ദം ഇതിനോടു യോജിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ഇതു നമ്മുടെ രക്ഷയെ ഉദ്ദേശിച്ച് ദിവ്യരക്ഷകൻ ചെയ്ത അത്ഭുതകരമായ എളിമപ്രവൃത്തിയാകുന്നു. സകല ദുഷ്ടകൃത്യങ്ങളുടെയും വിത്തായിരിക്കുന്ന അഹങ്കാരത്തെ നാം എങ്ങിനെ നീക്കിക്കളയണമെന്നും പ്രമാണങ്ങളെ നാം എത്ര ഉത്സാഹത്തോടുകൂടെ തികയ്ക്കേണ്ടതാണെന്നും ഇതിൽ നിന്നും പഠിക്കേണ്ടതാണ്. നാം പാപികളും പ്രമാണത്തിന്നു അധീനന്മാരും, തിരുക്കടുംബാംഗങ്ങൾ സുഗുണവാന്മാരും പ്രമാണകർത്താക്കന്മാരും ആകുന്നു. ഈ സ്ഥിതിക്കു നമ്മുടെ അഹംഭാവം എത്രയൊ നിന്ദാവഹമാണ്! പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയത്തിന്റെ ഈ എളിമപ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള വി. ബെർണാർദ് വേദപാരംഗതന്റെ വാക്കുകളെ നാം സദാ സ്മരി

ക്കേണ്ടതാണ്. "വാഴ്ത്തപ്പെട്ട കന്യകെ! ശുദ്ധീകരണത്തിന്നു നിനക്കു യാതൊരാവശ്യവും ഇല്ല. നിന്റെ പുത്രൻ മോക്ഷനാമാരത്തിന്റെ ആവശ്യകതയുണ്ടാകിരുന്നു. നിന്റെ പുത്രൻ സാധാരണ ഉണ്ണികളുടെ ഗണത്തിൽചേർന്നു സ്ഥിതിക്കു നീയും മറ്റു സ്ത്രീകളുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കുക; ഓ! നിന്റെ ദുഷ്ടാന്തം എന്നെയും, മറ്റേനേകരേയും ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നു." ഈ ദിവ്യന്മാരുടെ ഒന്നതും, നമ്മുടെ ഹിനതങ്ങളായ ദുഷ്ടകൃത്യങ്ങളും എങ്ങിനെയായിരിക്കുന്നുവെന്നു ഗാഢമായി പശ്ചാല്പാപിച്ചാൽ വി. ബെർണാർദിന്റെ വാക്യങ്ങളുടെ അർത്ഥം ഒരുപാടും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അഹംഭാവം, അവിശ്വാസം, അനുസരണമില്ലായ്മ മുതലായ ദുർഗുണങ്ങൾക്കു അനധീനമായിരുന്ന തിരുക്കടുംബത്തെ മാതൃകയായി സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു ആവശ്യമുള്ള സകല അനുഗ്രഹങ്ങളേയും തരുന്നതിന്നു ഈ ദിവ്യമാതാവ് നോട്ടം നമുക്കു അർപ്പിക്കുകയും, അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ അമ്മയും, പാപികളുടെ സങ്കേതവും, പീഡിതന്മാരുടെ ആശ്വാസവും ആയ മറിയത്തിന്നു നമ്മേ സഹായിക്കാൻ കഴിയും. പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ മാധ്യസ്ഥം നമ്മെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിന്നും നമ്മുടെ സുഗുണകൃത്യങ്ങൾ നവമായി ആശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ട മെഴുകുതിരികളുടെ പ്രകാശംപോലെ ശോഭിക്കുന്നതിന്നും സാഗതിയാകട്ടെ.

പ്രൊഫ. ഫാദർ ഫിലോയോൺ സി. ഡി. എൻ. പ്രൊഫ. എൻ. കെ. ജോർജ്ജ്

എന്നിവർക്കു കീഴെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്ന കവിതകളെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ അറിയാൻ ഓർത്തഡോക്സൽ കമ്മ്യൂണിയൻ കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുക.

നി. വ. ദിവ്യശ്രീ കുഞ്ചച്ചേരിൽ മാർ തോമ്മാ മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സിലെ ഒരു ഇടയലേഖനം.

വന്ദ്യ സഹോദരന്മാരേ, സ്നേഹികളേ മക്കളേ, നാലു വർഷത്തിൽപ്പരമായി ലോകത്തെ, സമാധാനമില്ലായ്മയുടേയും, കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളുടേയും കടലിൽ താഴ്ന്ന ലോകമഹാസമരം ഒരുവിധം പശ്ചാത്താപം നില്ക്കിലായ ശേഷം, ലോകത്തിൽ ഇനി സുസ്ഥിരവും ലീലാപരമായ സമാധാനമാർഗ്ഗങ്ങളെ കണ്ടു

പിടിച്ചുനായി, ലോകത്തിന്റെ മഹാശയ
 ന്നായ മഹത്തുക്കൾ ഗാഢമായ ആലോച
 നയിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ അവസര
 ത്തിൽ, ലോകസമാധാനാത്മം ദൈവം നമു
 ക്കു തോന്നിക്കുന്ന ചില സദൃപദേശങ്ങളെ
 നിങ്ങളോടറിയിക്കുന്നത് വിവിതമാകുന്നു എ
 ന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ലോകസമാധാന
 ത്തിന്റെ മഹാരഹസ്യം, മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളി
 ലും, ക്രിസ്തീയകുടുംബങ്ങളിലും ഇരിക്കുന്നുവെ
 ന്നു ഊഹിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
 മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളും കുടുംബങ്ങളും ന
 ന്നാകാതെ ലോകത്തിൽ ഒരിക്കലും സുസ്ഥിര
 മായ സമാധാനം ഉണ്ടാകയില്ല. എന്നെന്നാ
 ൽ രാജ്യങ്ങളും നഗരങ്ങളും, ചെറിയ ചെറി
 യ ഭവനങ്ങൾ കൂടിയുണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. ആ
 കയാൽ കുടുംബങ്ങളിൽ സമാധാനവും ഐ
 കമത്വവും ഉണ്ടാകാതെ ലോകത്തിലും സ
 മാധാനമുണ്ടാകയില്ല. എന്നാൽ കുടുംബത്തി
 ൽ സമാധാനമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ, ലോക
 ത്തിലുള്ള സകല കുടുംബങ്ങൾക്കും മാതൃകയും
 ഭ്രഷ്ടാന്തവുമായി നമുക്കു കാണിച്ചു തരപ്പെട്ടിട്ടു
 ള്ള നസ്സറുസ്സിലെ ആ വിശുദ്ധ കുടുംബത്തെ
 എല്ലാ കുടുംബങ്ങളും കണ്ടുപഠിച്ചാൽ ഉത്താ
 മിക്കുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശസിലിക്കായി നിശ്ച
 യിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള തിരുക്കുടുംബത്തിന്റെ തിരു
 ന്നാൾ സമീപിച്ചിരിക്കുകയാൽ ഈ വിശുദ്ധ കു
 ടുംബത്തെ, എല്ലാ ക്രിസ്തീയകുടുംബങ്ങളും അ
 നുകരിക്കേണ്ട മുറയെ സബേന്ധിച്ച് നാം
 ഈ അവസരത്തിൽ നിങ്ങളോടു ഒരു ചെറി
 യ ഉപദേശം പറയാൻ പോകുന്നു.

വന്ദ്യസഹോദരന്മാരേ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട
 മക്കളേ, ഈശ്വര മറിയം ഔദ്യസപ്തന മൂ
 ന്നു ദിവാമുക്തർ കൂടിയ നസ്സറുസ്സിലെ തിരു
 ക്കുടുംബം എല്ലാ ക്രിസ്തീയ കുടുംബങ്ങൾക്കും
 മാതൃകയാകുന്നു. മറിയം എല്ലാ ഭാര്യമാർക്കും,
 വി ഔദ്യസപ്തന എല്ലാ ഭർത്താക്കന്മാർക്കും, ബാ
 ലനായ ഈശ്വര എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും ഉത്തമ
 മാതൃകയാകുന്നു.

(൧) പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ പ്ര
 തിപരക്കുന്നതിനുള്ള നസ്സറുസ്സിലെ വിശുദ്ധ കുടും
 ബത്തിനു ശിരസ്സായിരുന്ന വി. ഔദ്യസപ്തന
 ന്റെ ദൈവജനനിയായ മറിയം എങ്ങനെ കീ
 ഴ്വദത്തി വിശ്വസ്ത തുല്യം ചെയ്തുവന്നു എ
 ന്നു എല്ലാ ക്രിസ്തീയ ഭാര്യമാരും നല്ലറസ്സു
 ചിന്തിക്കട്ടെ സ്ത്രീകളുടെ അനുസരണത്തെ
 സംബന്ധിച്ച് വി. പെരലോസ് പറയുന്നതാ

യതു്: “സഭ മ്ശിഹാസ്സു് അനുസരണമുള്ള
 താകുന്നതുപോലെ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും ഭാ
 ര്യ പുരുഷൻ അനുസരണമുള്ളവയായിരി
 കട്ടെ” (അപ്പസായ. ൫. ൨൪). ദൈ
 വമാതാവായ മറിയം പല ന്യായങ്ങളാൽ
 ഔദ്യസപ്തനേക്കാൾ ഭ്രഷ്ടതയും മഹിമയു
 മുള്ളവയായിരുന്നു എങ്കിലും അവർ തന്റെ ഭ
 ര്ത്താവനെക്കുറിച്ച് നിലയിൽ അഭ്രമത്തിൽ എ
 ല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും പൂർണ്ണമായി കീഴ്വദത്തി
 വന്നു. മറിയത്തേപ്പോലെ എല്ലാ ക്രിസ്തീയ
 ഭാര്യമാരും തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാർക്കു് ആ
 ജ്ഞാനസരണമുള്ളവരായി, അവരെ സ്നേഹി
 ക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ,
 നസ്സറുസ്സിലെ വിശുദ്ധ കുടുംബത്തിലേപ്പോ
 ലെ എല്ലാ ക്രിസ്തീയ കുടുംബങ്ങളിലും സമാ
 ധാനവും ഭാഗ്യവും ഉണ്ടാകും. കൂടാതെ പി
 താക്കന്മാരെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിലും അവർക്കു
 കീഴ്വദത്തിലും ഇവർ മക്കൾക്കു നല്ല
 മാതൃകകൾകൂടയും ആകും.

(൨.) പുരുഷൻ ഭാര്യയുടെ നേ
 ക്കുള്ള പ്രധാന കടമകൾ സ്നേഹവും, സ
 മായവും വിശ്വസ്തതയുമാകുന്നു. ചില വിഷ
 മങ്ങളിൽത്തന്നെയും, വി. ഔദ്യസപ്തന എ
 പ്രകാരം മറിയത്തോടു വിശ്വസ്തനായി അ
 വരെ സ്നേഹിക്കുകയും, ബഹുമാനിക്കുകയും
 ചെയ്തുവന്നു എന്നുള്ളതു് എല്ലാവർക്കും സ്പഷ്ടമാ
 യ കാര്യമാണല്ലോ. “മ്ശിഹാ സഭയെ സ്നേ
 ഹിച്ചതുപോലെ ഭർത്താക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ ഭാ
 ര്യമാരെ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്നു് വി. പെരലോ
 സ് കല്പിക്കുന്നു. (അപ്പസായ. ൫. ൨൫).
 എന്നാൽ ഈ സ്നേഹം ദൂരങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തി
 നു തുല്യമായതോ, അജ്ഞാനികളുടെതുപോ
 ലെ കേവലം മാനുഷികമായതോ അല്ല;
 മ്ശിഹാ സഭയേയും, സഭ മ്ശിഹായേയും
 സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ അതു് പവിത്രവും അ
 മാനുഷികവും ആയിരിക്കണം. തിരുക്കുടുംബ
 നായികയുടേയും വിശുദ്ധ ഔദ്യസപ്തനേർ
 യും പരസ്പരസ്നേഹം ഇപ്രകാരമുള്ളതായതു
 നു ക്രിസ്തീയഭവതിമാരുടെ അന്യോന്യസ്നേ
 ഹവും ഇതിനു തുല്യമായതായിരിക്കണം അ
 വർ ക്ഷീണതകളേയും ശീലക്കേടുകളേയും
 പരസ്പരം ക്ഷമയോടും ഭ്രഷ്ടായ്ത്തോടുകൂടി
 സഹിക്കണം. ഈ കാര്യത്തിൽ തത്പരനാ
 യ സോക്രറ്റീസ് എല്ലാ പുരുഷന്മാർക്കും ഒരു
 ഭ്രഷ്ടാന്തമാകുന്നു. എങ്ങനെയെന്നാൽ, ഇദ്ദേഹ
 ത്തിന്റെ ഭാര്യ ഭ്രജിയയും, വലിയ തന്നിഷ്ട

ക്കാരിയുമായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഇദ്ദേഹം തന്റെ വീട്ടിന്റെ 'മുൻവശത്തിരുന്ന്', ശിഷ്യഗണത്തിന് തത്വപഠനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ മേൽത്തട്ടിലുള്ള ജനലിന്നിന്നു ശകാരം ആരംഭിക്കുകയും കടശി അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലയിൽ ഒരു കടം വെള്ളം ഒഴിക്കുകയും ചെയ്തു. "കാര്യം, കൊഴുങ്കാര്യം, ഇടിയും മഴയുമായി അവസാനിക്കുമെന്നു ഞാൻ അറിയേണ്ടതായിരുന്നു" എന്നു മാത്രം അദ്ദേഹം മനഃമറസിച്ചും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആ സ്ഥലത്തിന്നിന്നു മാറിയിരുന്നു. ഇപ്രകാരം പുരുഷന്മാർ, അബലകളും, വിചാരക്കുറവുള്ളവരുമായ സ്ത്രീകളുടെ സ്വഭാവദൃഷ്ടിപ്പെടുത്തലുകളെ മാനുഷപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കേണ്ടതാണ്.

(൨) കുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ മുഖ്യതമായ കടമ അവരെ ദൈവഭയത്തിൽ വളർത്തുന്നതാകുന്നു. മാതാപിതാക്കളുടേയും മക്കളുടേയും നിയോഗവും താല്പരലികവുമായ ഭാഗ്യവും ക്ഷേമവും ഇതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവപുത്രനായ ഈശോ മുപ്പതോളം സംവത്സരം മറിയത്തിന്റെയും യെരൂസേലിന്റെയും കല്പനയിലും വരുതിയിലും അനുസരണമുള്ളവനായിരുന്നെങ്കിൽ കുട്ടികളുടെ നല്ലവളർത്തലിന്റെ ആവശ്യകതയെ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു. കുട്ടികളുടെ വളർത്തൽ മുഖ്യമായി മാതാക്കളേയാണ് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നെന്നാൽ അവരുടെ മടിയിൽ കുട്ടികളുടെ ആദ്യകാലം നയിക്കപ്പെടുന്നു. പുരുഷന്മാർ കുടുംബസന്ധാരണാർത്ഥം ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ജോലികളിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ നിബന്ധിതരാകുന്നു. എങ്കിലും, ഈ സാരമേറിയ വേലയിൽ പിതാവ് മാതാവിനെ സഹായിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പിതാവ് തന്റെ പ്രകൃതിക്കനുരൂപമായ ശക്തിയുടേയും, ആജ്ഞയുടേയും ന്യായത്താൽ, ദൈവശക്തിയേയും നീതിയേയും, മാതാവ് അവർക്കു സഹജമായ കരുണയും സ്നേഹവും മൃഗദയയും ഒഴൊപ്പമെന്ന ഇരു ദൈവലക്ഷണങ്ങളേയും തങ്ങളിൽ പ്രതീഫലിപ്പിക്കുന്നു. മാതാവ് പഠിപ്പിക്കുന്നവരായ, പിതാവ് തന്റെ അധികാരശക്തിയാൽ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും, ആജ്ഞയാൽ ബലപ്പെടുത്തുകയും വേണം. കുട്ടികളുടെ ഭവിഷ്യ ഭാഗ്യഭാഗ്യം അവർ ബാല്യത്തിൽ കൈക്കൊള്ളുന്ന വളർത്തലിന്റെ വിധത്തെ അനുസരിച്ചിരിക്കും എന്ന

തത്വത്തെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ഒരിക്കലും വിസ്മരിച്ചു കളയരുത്. കുട്ടികൾ തങ്ങളുടെ കൈയിൽ ഒരു കഷണം മെഴുകുപോലെ ഇരിക്കുന്നു എന്നും, അവരെ തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടം പോലെ മാലാഖമാരായിട്ടും പിശാചുക്കളായിട്ടും ആകൃതിപ്പെടുത്താമെന്നും അവർ നല്ലവണ്ണം ഓർക്കണം. കുട്ടികളെ ആദ്യമായി പഠിപ്പിക്കുന്ന പാഠങ്ങൾ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഗാഢമായി പതിയുന്നു. അവ എളുപ്പത്തിൽ മാറിക്കപ്പെടാവുന്നവയല്ല. ഇളംപ്രായത്തിൽ ഒരു തെയ്യുടെ പട്ടയിൽ ഏല്പുന്ന മുറിപാട് അത് വൃക്ഷമായി വളർത്തേണ്ടതും മാറിക്കപ്പെടാതെ നിൽക്കുന്നു. ചാഞ്ഞുവളരുന്ന തൈകൾ ചാഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളായി വളർന്നുവരുന്നതും നാം കണ്ടുവരുന്നവല്ലോ. നമ്മുടെ കുട്ടികളേ സംബന്ധിച്ചും ഈ തത്വം ബലമായി നിൽക്കുന്നുവെന്നു നാം ഓർക്കണം. ഈശോ മശിഹാ ദൈവപുത്രനായിരുന്നിട്ടും, തന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ ആജ്ഞയെ മുപ്പതു സംവത്സരത്തോളം അനുവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് ഈ തത്വത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നു.

വന്ദ്യ സഹോദരരേ, സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട മക്കളേ, കുട്ടികളുടെ നല്ലവളർത്തലിലും വിദ്യാഭ്യാസനത്തിലും മാതാപിതാക്കന്മാരെ സഹായിപ്പാൻ നമ്മുടെ ഉദ്യോഗനിബ നിമിത്തം നമ്മുടെമേൽ ഭാരമേറിയ ചുമതലയുണ്ടെന്നു നാമറിയുന്നു. ഇതിനാലാകുന്നു നാം ഈ കാര്യം സംബന്ധിച്ച് പലപ്പോഴും നിങ്ങളെ ഓമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെ നല്ല വളർത്തലും സാമൂഹികജീവിതവും അനുസരിച്ചിരിക്കും അടുത്ത തലമുറയുടെ ഭാഗ്യവും ക്ഷേമവും. എന്നെന്നാൽ ഇന്നത്തെ കുട്ടികൾ നാളത്തെ മനുഷ്യരാകുന്നു. കത്തോലിക്കർ നടത്തുന്ന പള്ളിക്കുടങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ നല്ല വളർത്തലിനും സാമൂഹികജീവിതത്തിനും എത്ര ഉപകരിക്കുന്നുവോ അത്രയും, അവിശ്വാസികളാൽ നടത്തപ്പെടുന്ന പള്ളിക്കുടങ്ങൾ ഇവയ്ക്കു പ്രതികൂലങ്ങളാകുന്നു. ഇതിനാൽ ഈ ക്ഷാമകാലത്തും ഏറിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ സമീകരിക്കാൻ നാം നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെ പ്രത്യേകം പെൺകുട്ടികളുടെ— ഉണ്ണു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഇംഗ്ലീഷും മലയാളവും പഠിപ്പിക്കുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളേയും കന്യാകാമംങ്ങളേയും കുട്ടികളുടെ വളർത്തലുകളേയും നമ്മുടെ ശക്തിയിൽ ഒരുവിധം കറിച്ചിലായി സ്ഥാപിക്കയും, അവയെ വള

(ക)

അ കഷ്ടനക്ഷത്രം സമീകരിക്കാൻ നടത്തിവരികയും ചെയ്യുന്നു. ആകയാൽ നമ്മുടെ മുൻകല്പന അനുസരിച്ച് കുട്ടികളെ കത്തോലിക്ക പള്ളിക്കടുത്തുളളും കന്യാകുമാരങ്ങളിലും വിട്ടുപരിപ്പിക്കുന്നതിൽ മാതാപിതാക്കന്മാരും, രക്ഷാകർത്താക്കന്മാരും, ബ. വികാരിമാരും ജാഗ്രതകുമാരായിരിക്കണമെന്ന് നാം ഒന്നുകൂടെ നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ തത്വത്തെ നാം നിങ്ങളെ പലപ്രാവശ്യം അറിയിച്ചിട്ടും പലരും, ഇനിയും ഇതിന്റെ ഗൗരവത്തെ വേണ്ടവണ്ണം മനസ്സിലാക്കാതെ ഇതിനു പ്രതികൂലമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് നിർദ്ദയമായി തങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടെ കഴുത്തിനു കത്തിവെച്ചു കാണുന്നതിൽ നാം അത്ഭുധികം അത്ഭുതപ്പെടുകയും വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവസാനമായി നസ്സറസ്സിലെ തിരുക്കു

ടംബത്തിന്റെ തിരുനാൾ സമീപിച്ചുവരുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളേയും നിങ്ങളുടെ സുക്കുത്തിൽ ഏർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദിവ്യ പണ്യങ്ങളായ നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെയും, ഈ ദിവ്യ കുടുംബത്തിന്റെ സംരക്ഷണയിൽ ഏർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ദിവ്യ കുടുംബത്തിന്റെ ജീവിതമുറയെ ആചരിച്ചുവരുവാൻ താല്പ്യപ്പെടുകയും, ഈ കാൽസാക്ഷ്യത്തിനായി ഈശ്വര മറിയം യൌവസപ്പെന്നവരുടെ സുതിക്കായി നിങ്ങൾ കഴിച്ചുവരുന്ന പ്രാർത്ഥനകളെ ഭക്തിപൂർവ്വം ദിവ്യസംപ്രതി നടത്തിവരികയും ചെയ്യണമെന്ന അപേക്ഷയോടുകൂടി നമ്മുടെ ഉപദേശത്തെ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ബാബായുടെയും പുത്രന്റെയും മൂഹാദിക്കുശ്വരയുടെയും നാമത്തിൽ, ആമ്മേൻ.

മംഗളം.

എണ്ണിക്കൂടാത്ത വാനിൻമഹിമകളിലും നീക്കിവെച്ചുപറ്റലും മണ്ണിൽ താപംസഹിക്കും നരരുടെ കല്യാണനീക്കവാൻ ജാതനായോൻ വിണ്ണിൻനാഥന്റെപുത്രൻ പരമസുകൃതവാരാശി സംപൂജനം ചെയ്തന്നെണ്ണിക്കുളോരു പാദാംബുജയുഗളമിവൻ സാദരം കൂപ്പിടുന്നു.

കടക്കയത്തിൽ ചെറിയൻമാപ്പിള.

മതപ്രചാരണം.



സ്വപ്നത്തിന്റെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ, മഴി ഹായുടെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരിൽഒരാളായ മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പാദസ്പർശത്താൽ നമ്മുടെ മാതൃഭൂമി പാവനമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ച് അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളാലും സാരോപദേശങ്ങളാലും രാജാക്കന്മാരെയും പ്രജകളേയും പണ്ഡിതന്മാരെയും പാമരന്മാരെയും സത്വമതത്തിലേക്ക് ആനയിച്ചിട്ടു

ണ്ട്. രണ്ടുമൂന്നു ശതവർഷങ്ങൾക്കുശേഷം അതായത് ൩൪൫-ൽ കാനാരോമ്മായും കൂടരും നമ്മുടെ രാജ്യത്തു പ്രവേശിച്ചതിനോടെ, ഇവിടത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ “വിലയും നിലയും” പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിച്ചു. ഈ അഭിവൃദ്ധി, പിൻക്കാലത്തിലും തുടർന്നുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരുന്നവെന്നാണു ചരിത്രങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. ആരും ഒമ്പതും പന്ത്രണ്ടും ശതാബ്ദങ്ങളിൽ ഇന്ത്യയെ സന്ദർശിച്ച മഹാമാർ എഴുതിയിട്ടുള്ള ചരിത്രങ്ങളിൽനിന്നും, നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാരുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഗ്രാഹി

കാം. പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യത്തിൽത്തന്നെ മാപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധി ഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. പതിനഞ്ചാംശതവർഷത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലാകട്ടെ, ഒരു സ്വപജാതീയരാജാവുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം അവർ എണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും അത്രയധികം വർദ്ധിച്ചു. അക്കാലത്തു്, ഒരുനൂറിൽപ്പരം പള്ളികളും അമ്പതിനായിരത്തോളം വീടുകളും ഉണ്ടായിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു. ഇതാണ് ഭാരതീയ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആദ്യത്തെ പരിമിത ശതവത്സരങ്ങളിലെ പ്രചാരണത്തിന്റെ ചരിത്രസംക്ഷേപം.

൧൪൯൮-ൽ ഏതാനും പോർട്ടുഗീസു മിഷ്യനറിമാരോടുകൂടി വാസ്കോ ഡ ഗാമാ കോഴിക്കോട്ടു വന്നിറങ്ങിയതിനോടെ, മതപ്രചാരണത്തിനു് അസാധാരണമായ ഒരുജ്ജ്വലം സിദ്ധിച്ചു എന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കമായ സംഗതിയാണു്. ൧൫൦൦-ൽ ഒമ്പതു് ഏകവകുപ്പുകാരും എട്ടു് പ്രാൻസിസ്കൻ സമ്പ്രദായങ്ങളും വന്നു ചേരുകയും, ഉടനെതന്നെ ഉത്സാഹപൂർവ്വമായ അവരുടെ വേദപ്രചാരണത്തിന്റെ ഫലം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും നാലുതരങ്ങളു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷമാണു് തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമി ഇൻഡ്യയിൽ കാലുവെച്ചതു്. വിശുദ്ധ ഹെരരിയറിന്റെ പുണ്യജീവിതവും അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളും ഉപദേശങ്ങളും മൂലം, സത്യവേദത്തിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ളവക്കു് ഒരു കയ്യൊക്കണക്കുമില്ല. ഒരുമാസത്തിനുള്ളിൽ സ്വഹസ്തംകൊണ്ടുതന്നെ പതിനായിരം ആളുകളെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തിയതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തുകളിൽ കാണുന്നു. പതിനാറാം ശതവർഷത്തിന്റെ ഒടുവിൽവന്ന റോബർട്ടു് ഡിനൊഫിലിയുടെയും അനുഗ്രഹിതനായ ജോൺ ബ്രിക്ടോയുടെയും പരിശ്രമങ്ങളും അസാമാന്യ വിജയകരങ്ങളായിരുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്കു പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങിയതിനാലും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ്, മതവൈരാഗികളായ ഡച്ചുകാരുടെ പ്രാബല്യം വർദ്ധിച്ചുവന്നതിനാലും മതപ്രചാരണത്തിനു സ്വല്പം തടസ്സം നേരിടാതിരുന്നില്ല. എങ്കിലും പ്രാൻസിസ്ലെയി, മാർട്ടിൻ, ബസ്സി, ബുഷേ എന്നീ

പ്രസിദ്ധ മിഷ്യനറിമാരുടെ അശ്രാന്ത പരിശ്രമത്താൽ ഇൻഡ്യയിൽ പലയിടങ്ങളിലുമായി അസംഖ്യം ആളുകൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇവരുടെ അനന്തരഗാമികളായ അനേകം മിഷ്യനറിമാർ, നമ്മുടെ ഭാരതഭൂമിയെ സത്യവേദത്തലേക്കു് ആനയിക്കുന്നതിനു് ഇപ്പോഴും നിരന്തരപരിയത്നം ചെയ്തുകൊണ്ടുതന്നെ വരുന്നു. വിദേശീയരുടെ വേദപ്രചാരണപ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി ആണല്ലോ ഇതുവരെയും നാം പരിഗണനം ചെയ്തു്. ഇനി നമ്മുടെ ജന്മഭൂമിയുടെ യഥാർത്ഥമായ ഉന്നമനത്തിനു്— മാനസാന്തരത്തിനു്— സ്വദേശികളായ നാം എന്തെല്ലാമാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്ന് ആലോചിക്കാം.

പാശ്ചാത്യ ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പോലെ മതപ്രചാരണത്തിൽ നമ്മുടെ പൂർവ്വന്മാർ അധികമാനും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതായി ചരിത്രങ്ങളിൽ കാണുന്നില്ല. അവരുടെ കുലീനതകൊണ്ടോ, ഹിന്ദുസമോദരങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള ജാതിനിഷ്ഠയ്ക്കോ ആചാരക്രമത്തേയ്ക്കോ അനുകരിച്ചു് എന്തോ അനൂതം സത്യവേദത്തിൽ ചേർക്കുന്നതിനു് ഇടക്കാലത്തു് അവർ വൈമുഖ്യമാണു പ്രദർശിപ്പിച്ചു വന്നതു്. ൧൩-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ഇൻഡ്യയിൽ വന്ന മിഷ്യനറിമാരിൽ പലരും മലയാളികളുടെ ഗർഹണീയമായ ഈ സ്വഭാവഗതികളെ വളരെവിസ്മയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇൻഡ്യയുടെ രണ്ടാമത്തെ അപ്പസ്തോലനായ വിശുദ്ധ ശൗൗർപോലും, വി. ഇഗ്നേഷ്യസിനു അയച്ച എഴുത്തുകളിൽ ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. എന്നാൽ കുറേക്കാലമായിട്ടു്— ഏറെ അയിട്ടില്ല— കേരളത്തിലും മതപ്രചാരണത്തിനു് ഒരു ഉണർച്ചയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ദീർഘകാലത്തെ സൂഷ്മപ്രിയയിൽനിന്നും നമ്മുടെ ആളുകൾ ഉണർന്നിരിക്കുന്നു. സമോദരങ്ങളും, പലകായ്ക്കങ്ങളിലും സ്വസ്ഥകാരികളും ആയ എത്രയോപേരെ, നിയ്യപ്രയാസം സൽപന്നമാവിലേക്കു് ആനയിക്കാമായിരുന്നിട്ടും, തങ്ങൾ ഇതുവരെയും അങ്ങനെ ചെയ്യാതിരുന്നതിനെ ഓർത്തു്, കേരളീയകത്തോലിക്കർ വ്യസനിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പലേ യുവജനസമാജങ്ങളിലും വൈദികരും പൗരകികരും മതപ്രചാര

ണത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. കുറവിലങ്ങാടുവെച്ചുകൂടിയ സാമൂഹ്യസമ്മേളനത്തിലെ പ്രതിപാദിതവിഷയങ്ങളിൽ ഒന്ന് “വേദപ്രചാരണം”മായിരുന്നല്ലോ.

മതപ്രചാരണമെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ, പുലയരുടെ കാൽമാണ് ആദ്യമായി നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ആരോഹണം ചെയ്യുന്നത്. ഇവരുടെ മാനസാന്തരം ക്ഷണസാധ്യമായിരുന്നിട്ടും, ഈ സംഗതിയിൽ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടി പതിഞ്ഞിട്ട് ഇനിയും അധിക കാലമായിട്ടില്ല. ഇടക്കാലങ്ങളിൽ ശ്രമിച്ചവർതന്നെയും, അന്യാദൃശങ്ങളായ കയ്യനയ്ക്കുങ്ങളും ഉപദ്രവങ്ങളും സഹിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴാകട്ടെ, ധനം കൊണ്ടും ഉപദേശംകൊണ്ടും പ്രവൃത്തി കൊണ്ടും പരിശുദ്ധമായ ഈ വേലയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനു സന്നദ്ധരായി പലരുണ്ടെന്നുള്ളത് ആശ്വാസകരം തന്നെ.

ഞങ്ങളുടെ മാന്യസഹജീവികളായ “സത്യനാഭ”വും “തിരുഹൃദയഭട്ടർ”നും ഏതദിഷയത്തിൽ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ സർവ്വമാ ധ്യാനനീയങ്ങളാണ്. നമ്മുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരായ മെത്രാന്മാർ “ഇടയലേഖന”ങ്ങൾ പഴിയായും പ്രസംഗം മുഖേനയും മറ്റും ഈ സദുദ്യമത്തിലേക്കു നമ്മെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ ഇരിക്കുന്നത്. കത്തോലിക്കാസമുദായപ്രമുഖന്മാരിൽ ഒരാളായ മിസ്റ്റർ ഐ. സി. ചാക്കോ മതപ്രചാരണ വിഷയത്തെ പരസ്സരിച്ചുകൊണ്ട് “നസ്രാണി ഭീവിക”യിൽ എഴുതിയിരുന്ന സാരതരവും യുക്തിയുക്തവുമായ ലേഖനം പലരും വായിച്ചിരിപ്പാൻ ഇടയുണ്ട്. ശിന്ധുക്കുരുടെ മനസ്സുതിരിവിനുവേണ്ടി തൃശ്ശൂർ വികാരി അപ്പോസ്തോലിക്കാ നി. വ. ദി. വൃശ്ചീ യോഹന്നാൻ മെത്രാനച്ചനവർകൾ ചെയ്യുന്ന വിജയകരങ്ങളായ പരിശ്രമങ്ങളും; ഹറണാക്ഷം വി. അ. നി. വ. ദി. വൃശ്ചീ ഉയിസുവെത്രാനച്ചൻ അവർകളുടെ അധീനതയിൽ സ്ഥാപിതമായ വേദപ്രചാരസംഘത്തിന്റെ പരിയത്നങ്ങളും; ചങ്ങനാശേരി മിസ്സത്തിൽ ആശാസ്വമായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മതപ്രചാരണപ്രവൃത്തികളും; ക. നി. മൃ. സഭയുടെ ഏതദിഷയത്തിലുള്ള സാരത

രങ്ങളും ആദരണീയങ്ങളുമായ പരിശ്രമങ്ങളും; വളരെ ഉൾജ്ജ്വലമായി നടക്കുന്ന കൊല്ലം മിസ്സത്തിലെ മതപ്രചാരണത്തിന്റെ ചരിത്രവും; വരാപ്പുഴ അതിരൂപതയിലെ ഫലപ്രദവും അനുകരണീയവും ആയ വേദപ്രചാരണ ശ്രമങ്ങളും ചാരിതാത്പ്രജനങ്ങൾ തന്നെ. എങ്കിലും കേരളീയ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പുരാതനതാപവും, മതപ്രചാരണവിഷയത്തിൽ വിദേശീയരെ അപേക്ഷിച്ചു നമുക്കുള്ള കൂടുതൽ സൗകര്യങ്ങളും വിചാരിക്കുമ്പോൾ, ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി ഒട്ടുംതന്നെ തൃപ്തികരമായിരിക്കുന്നില്ല. ഇവിടെ നൂറു ലക്ഷത്തിൽപ്പരം ജനങ്ങളുള്ളതിൽ ഉദ്ദേശം നൂറു ലക്ഷമേ കത്തോലിക്കരായുള്ളൂ. ഈ കണക്കനുസരിച്ചു നോക്കുന്നതായാൽ നൂറു കേരളീയർക്കു പത്തു കത്തോലിക്കർ വീതമായി. അതേ പത്താളുകൾക്ക് ഒരാൾവീതം! ഹാ! ഈ സ്ഥിതി എത്രയോ മർദ്ദദേകമാണ്?

പലേ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളും അജ്ഞാനത്തിലും അന്ധതയിലും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നപ്പോൾ സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രകാശം ലഭിച്ചവരാണെന്നു ഫലാപിക്കുനവരല്ലയോ നാം? മുമ്പ് അന്ധന്മാരായിരുന്ന യൂറോപ്യന്മാർ, മതപ്രചാരണത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച നിസപാത്മപരതയാൽ, ഇതാ ഇപ്പോഴത്തെ അന്ധന്മാരായ നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യപരതയെ ഉന്മൂലനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അന്ധകാരാന്ധതകളുടെ സന്താനങ്ങളായ സ്വാതന്ത്ര്യപരതയേയും അലസതയേയും വെടിഞ്ഞു, പരോപകാരതല്പരതയാകുന്ന പ്രകാശത്തിൽ നാം ഇപ്പോഴെങ്കിലും പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞല്ലോ. ഇനി അലസതയ്ക്കു സ്ഥാനമില്ല. അനാസ്ഥയ്ക്കു സ്ഥലമില്ല. ഉണരുകയും ഉദ്യമിക്കുകയും യോജിക്കുകയും ചെയ്യാൻ മതി.

മ് ശിഹായുടെ തിരുഹൃദയമേ! കേരളത്തെ അനുഗ്രഹിക്കുക. അമലോന്മദവകന്യകേ! കേരളത്തിന്റെ മാനസാന്തരത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെ. കേരളത്തിലെ പ്രേക്ഷകന്മാരായ മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായേ! വിശുദ്ധ ഹൈന്ദവരേ! കേരളത്തിന്റെ മാനസാന്തരത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക.



1. “എളിയുള്ളവർ ഉയർത്തപ്പെടും.”

(മിസ്സ് അന്ന ജോസഫ് ഭാഷാന്തരം ചെയ്തത്. വില അണ രൂ. തൈക്കുട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.)

പരിശുദ്ധ കന്യക മറിയത്തിന്റെ പ്രാൻസിസ്കൻസഭയിലെ ഒരംഗമായ സഹോദരി “മറിയ അസുന്ത”യുടെ ജീവചരിത്രം “വിവിധകാര്യങ്ങളിൽ ഏപ്പെട്ട വലഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന” സബ് അസിസ്റ്റന്റ് സജ്ജൻ, മിസ്സ് അന്ന ജോസഫ് വായിച്ചപ്പോൾ “സ്വപ്നമണ്ണിന്നു ഗണനീയമായ പകർച്ചയും ഉയർച്ചയും” ഉണ്ടായി. അതിനാലാണ് “കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവരും ഇംഗ്ലീഷ് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നവരായ സഹോദരി സഹോദരന്മാരുടെ ഉപയോഗാർത്ഥം,” പരോപകാരിയും സമുദായസ്നേഹിയുമായ മിസ്സ് അന്ന ജോസഫ് പ്രസ്തുത പുസ്തകം മലയാള ഭാഷയിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്തത്. കത്തോലിക്കാ മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ മഹാഭാരീദ്രും ഓർത്ത വ്യസനിക്കുന്ന ഭാഷാഭിമാനികൾക്കു്, സരസമായ രീതിയിലും നിർദ്ദോഷമായ ഭാഷയിലും വിരചിതമായ ഈ കൃതിയുടെ ആവിർഭാവം, അനന്ദപ്രദവും ചാരിതാത്മ്യജനകവും ആയിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. സ്വശുദ്ധീകരണത്തിനു് “സ്വപ” ശുദ്ധീകരണമെന്നും, പാശ്ചാത്യർ ചെയ്യുന്ന എന്നതിനുപകരം “പാശ്ചത്ത”ങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന എന്നും ചുരുക്കം ചില നിസ്സാരങ്ങളായ പ്രയോഗവൈകല്യങ്ങൾ മാത്രമേ ദോഷാംശമായി പറയാനുള്ളൂ. ചങ്ങനാശേരി, ഏറണാകുളം, തൃശൂർ എന്നീ മിസ്സങ്ങളിലെ നിതാന്തവന്ദ്യ ഭിദ്യശ്രീമാന്മാരായ മെത്രാന്മാരുടെ അനുമതിപത്രങ്ങളും, പുസ്തകത്തിന്റെ ആയിരം പ്രതി എടുത്ത

കൊള്ളാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ബ. മദർ പ്രോവിൻഷ്യലിന്റെ സഹകരണവും ഗ്രന്ഥകർതൃയെ വളരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരിക്കണം. പ്രഥമകൃതിയുടെ അസാമാന്യമായ ഈ വിജയത്തേക്കുറിച്ച് മിസ്സ് അന്ന ജോസഫിനെ അഭിനന്ദിക്കുകയും, ഇതുപോലെ പ്രയോജനകരങ്ങളായ വലേ കൃതികളേയും ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുനീന്ത് ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

2. “മത്സരസഭാമേദിനി.”

(പ്രസിദ്ധകൻ മിസ്റ്റർ ടി. എ. ഒരസേജ്, ഇരിങ്ങാലക്കുട. വില കാണിച്ചിട്ടില്ല.)

ഈ പ്രൌഢാഭിധാനത്തിലുള്ള ഒരു ലഘുലേഖയുടെ ഏതാനും പ്രതികൾ ഞങ്ങൾ നന്ദിപൂർവ്വം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. “ഒരു രോമൻകത്തോലിക്കു് നിഷ്പക്ഷവാദി”യാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ന്യൂനത, അതിന്നു സ്ഥലത്തെ മെത്രാന്റെ അനുമതിപത്രമില്ലാത്തതാണ്. മതസംബന്ധമായ കൃതികൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെയോ, അതു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പ്രസ്സ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തെയോ മെത്രാന്റെ അനുമതിപത്രം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു തിരുസഭാനിയമമുണ്ടു്. രണ്ടാമതു ഞങ്ങൾക്കു പറയാനുള്ളതു് പുസ്തകത്തിൽ ആപാദപുധം പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യമാണ്. നാഗൽസമുദായത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രീതി ഞങ്ങൾക്കൊട്ടും രസിച്ചിട്ടില്ല. അനുകമ്പാപൂർവ്വവും സ്നേഹപരസ്സരവുമായ വാദങ്ങളുപയോഗം അധികം ഫലം ചെയ്യുന്നതു്? പരാക്ഷേപം ഗർഹണീയവും, തത്ത്വപാപഭേദം പ്രശംസനീയവുമാണെന്നു സ്പഷ്ടം.



ജീവിതനവീകരണം.



നവീകരണം വവസ്വരാരംഭത്തോടു കൂടെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ നവീകരണം ചെയ്യുന്നതു് എത്രയും ഉപകാരപ്രദമായിരിക്ക

മെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. നാം ജനിച്ച നാൾമുതൽ നമ്മുടെ ജീവിതഗതിയുടെ ഓരോ ക്ഷണവും, നാഴികയും, ഭിവസവും, മാസവും കഴിഞ്ഞുപോകയും ത

നിമിത്തം നാം മരണത്തിന്നു സമീപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ സസന്തോഷം അവസാനിപ്പിച്ച്, ഭാഗ്യസംപുർണ്ണമായ നിര്യജീവിതത്തിൽ നമുക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതിന്നു ദുഃഖമായ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ, നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ജീവിതം ഒന്നു നവീകരിക്കുതന്നെ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു പ്രധാനമായി രണ്ടു സംഗതികളാണ് നമ്മേ സഹായിക്കുന്നത്. ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തേതു്, പാപത്താൽ മലിനീകൃതമായ ദുർഗുണനിഗ്രഹവും ആത്മശുചീകരണവും; രണ്ടാമത്തേതു്, പുണ്യപ്രവൃത്തികളാലുള്ള ആത്മാവിന്റെ അലങ്കരണവുമാകുന്നു. ഏതെന്നാൽ സൃഷ്ടികളിൽ അഗ്രഗണ്യനും അവയുടെ അധിപനുമായിട്ടു് ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുകയും തന്റെ ദിവ്യമായയെ അവനിൽ പതിക്കുകയും സ്വാഭാവികവും സ്വാഭാവികാതീതവുമായ അനവധി നന്മകളാലും, ഭാനങ്ങളാലും അപനെ അലംകരിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ പാപത്താൽ അവൻ ദൈവമായയെ വിരൂപമാക്കി; സ്വാഭാവികാതീതവരങ്ങളെ നഷ്ടമാക്കി; സ്വാഭാവിക വരങ്ങൾക്കു ഭംഗം വരുത്തി. തന്നിമിത്തം ദൈവം തന്റെ പ്രേമപൂർവ്വമായ പുകാവായി സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യാത്മാവു് മുൾച്ചെടികൾ നിറഞ്ഞ ഒരു വനമായിത്തീർന്നു. ഈ നിഷാഗ്രസ്ഥിതിയിൽനിന്നു് അവനെ ഉയർത്തി, പൂർവ്വസ്ഥിതിയിൽ ആക്കുവാനായി നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകൻ ഇഹത്തിലെഴുന്നള്ളി വന്നു്, ആത്മികശുചീകരണത്തന്റുപയുക്തമായ അനവധി ഉപകരണങ്ങൾ, ഉപദേശത്താലും, പ്രവൃത്തിയാലും നമുക്കു കാണിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. ഏകിലും, പ്രസിദ്ധ വേദപാരംഗതനായ വി. ആഗസ്റ്റിനോസ് “നിന്നെക്കൂടാതെ നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ച ദൈവം നിന്നെക്കൂടാതെ നിന്നെ രക്ഷിക്കയില്ല” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് ഓർമ്മയ്ക്കൊണ്ടു് നമ്മുടെ ജീവിത നവീകരണത്തിന്നു് നാം അശ്രാന്ത പരിശ്രമം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. പ്രസ്തുത നവീകരണത്തിന്നു് ഒരു നല്ല തോട്ടക്കാരനെ മാതൃകയായി ഏടുക്കുക. തോട്ടമുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ആൾ പ്രഥമമായി നിലത്തിലുള്ള പാഴ്വരങ്ങളും മുൾ

ച്ചെടികളും പുല്ലുകളും വെട്ടിപ്പറിച്ച് ചുട്ടു ദഹിപ്പിക്കുകയും, ഉഴുതുകിച്ചു കല്ലും മുളയും വെറുക്കിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം തന്നെ നമ്മുടെ ആത്മത്തെ ദൈവവേഷാൻ സരണമുള്ള ഒരു തോട്ടമാക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, പാപത്താൽ ദുഷിച്ചുപോയ നമ്മുടെ ആത്മത്തിൽ മുളച്ചുവളന്നു് നശീകരണലങ്ങളെ പുറപ്പെടുത്തുന്ന ഡംട്, കൊതി, കോപം, ദേഷ്യം, മോഹം ആദിയായ ദുർഗുണങ്ങളെ മൂലമേരുന്നും ചെയ്തു് ചുട്ടുദഹിപ്പിക്കുകയും, കഠിനങ്ങളായ കല്ലുകൾക്കു സമമായ വിരോധബുദ്ധിയും ഹൃദയകാഠിന്യവും ഭൂരികരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിലേക്കു നാം സാക്ഷാത്കാരികളായി മനസ്സിരുത്തി പുണ്യജീവിതത്തിന്നു വിപ്ലവങ്ങളായി നിൽക്കുന്ന പാപബീജങ്ങളും ദുർഗുണങ്ങളും ഏവയെന്നു പ്രതിദിനം പരിശോധന ചെയ്യേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. അല്ലാത്തതാൽ തോട്ടത്തിൽ വിതയ്ക്കുന്ന വിത്തുകളും നട്ടുന്ന ചെടികളും മുളച്ചു നമുക്കു ഫലം തരികയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷിതാവു് (മത്ത. ൧൩. ൪) വൃക്ഷമായി പഠിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ പാഴ്വരങ്ങളും മുൾച്ചെടികളും അതുകളെ അമർത്തിക്കൊന്നുകളകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ അദ്ധ്യാത്മികസന്ധ്യങ്ങളായ ദൈവസ്നേഹം, വരസ്നേഹം, വിനയം, ക്ഷമ, മിതഭാഗം ആദിയായ പുണ്യങ്ങളെ ഹൃദയത്തിൽ നട്ടുവളർത്തണം. നമ്മിൽ സദാ കത്തിജ്ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദുരാശകളുടെ അത്യുഗ്രമായ അഗ്നി, ഈ സന്ധ്യങ്ങളെ ഉണക്കിയും കരിച്ചും കളയാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വരപ്രസാദജലം കൊണ്ടു നനയ്ക്കണം. വരപ്രസാദജലം നമുക്കു ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ജപം, ധ്യാനം, പാപോച്ഛാരണം, ദിവ്യകാരണ്യസ്ഥിതികരണം, തപസ്സ്, ധർമ്മ ആദിയായതുകളാണ്. കൂടാതെയും തോട്ടത്തിൽ മൃഗങ്ങൾ കടന്നു ശുശ്രൂഷെടുത്താതിരിക്കുന്നതിനു വേലികെട്ടി സൂക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ, ഹൃദയമാകുന്ന തോട്ടത്തിൽ നാം നട്ടുന്ന അദ്ധ്യാത്മിക സന്ധ്യങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്ന മൃഗങ്ങളായ ദുർവിചാരങ്ങൾ പ്രവേശിക്കാതിരിപ്പാൻ പരമേന്ദ്രിയങ്ങളെ നല്ല “ബന്ധവസ്ത്രി”ൽ വയ്ക്കണം. അന്നു

ശാസ്ത്രമായ കാഴ്ച, കേൾവി, സംസാരം, ദൃഷ്ടി, സംസ്കൃതം, നിമഗ്നനവാരായണം എന്നിവയെ നിശ്ശേഷം പരിവർത്തിക്കുന്നു. തോട്ടക്കാരൻ കൂടക്കൂടെ തോട്ടത്തിൽ ചുറ്റിനടന്ന് ചെടികൾ നല്ലവോലെ വളരുന്നുണ്ടോ, നന്ന ശരിയാകാഞ്ഞിട്ട് ഉണങ്ങുന്നുണ്ടോ, വളം പോരാതെ ശോഷിക്കുന്നുണ്ടോ, പുഴക്കുളോ പ്രാണികളോ ഉപദ്രവിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും മറ്റും പരിശോധിച്ച് യഥാവിധി വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുന്നതുപോലെ, നാമും ദിവസേന ധ്യാനം, ആത്മശോധന, ജ്ഞാനവായന എന്നിങ്ങനെ പുണ്യകൃത്യങ്ങൾ പഴിയായി നമ്മുടെ ഹൃദയമായ തോട്ടത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു പരിശോധന ചെയ്തു, നൂനതകളെ പരിഹരിക്കണം. വേദപ്രമാണങ്ങളുടെയും, തിരുസഭയുടെ കല്പനകളുടെയും മേലധികാരികളുടെ നിയമങ്ങളുടെയും, വിശ്വസ്യമായ ആചാരണവും ഹൃദയസംസ്കരണത്തിന് അത്യാവശ്യവും ഉത്തമവുമായ ഒരു മാർഗ്ഗമാണ്. ഇങ്ങനെ പ്രവർത്തിച്ചാൽ തലശായ പരമ്പരപോലും പരിശുദ്ധതാൽ ഫലവത്തുള്ളതാകിത്തീരുന്നതുപോലെതന്നെ, പാപദുഃസ്തങ്ങളാൽ മരുഭൂമിയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ

ഹൃദയം ദൈവസഹായത്താലും നമ്മുടെ പരിശുദ്ധതാലും മുപ്പതും അറുപതും നൂറ്റാണ്ടിനായിട്ടുള്ളതും തന്നിരിക്കുന്ന മഴിഹായുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്നു പ്രസാദപ്രദമായ നല്ല തോട്ടമായിത്തീരുന്നതും ആയിരിക്കും.

ആകയാൽ ഈ വത്സരാരംഭത്തോടെ നമ്മുടെ ജീവിതനവീകരണത്തിൽ ഏവരും സ്ഥിരോത്സാഹികളാകുന്നത് ഉപകാരപ്രദമാണെന്നു മാത്രമല്ല, അത്യന്താപേക്ഷിതവുമാണ്. ഇക്കാര്യം നാളെ നാളെയെന്നുവെച്ചു നീളിച്ചിക്കേണ്ടതുമല്ല. എന്തെന്നാൽ നാം പ്രതിദിനം കണ്ടുപറയുന്നതുപോലെ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ വത്സരം പലക്കും അന്തിമവത്സരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇനി ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവരിൽ പലക്കും ഫാദർ അവസാനത്തെ വത്സരമാണ്, സംശയമില്ല. “മനുഷ്യൻ ലോകം മുഴുവൻ സമ്പാദിച്ചാലും തന്റെ ആത്മത്തെ നശിപ്പിച്ചാൽ ഏതു ഫലം” എന്നും, “മരണം കള്ളനെപ്പോലെ വരും” എന്നും നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകൻ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നത് നാം സദാ സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്.

ഫാദർ ഗൌരിയേൽ, സി. ഡി.

സംസാരവൈചിത്രം.

അതാ ഒരു ബാലൻ ഭൂമിയിൽ ജാതനായിരിക്കുന്നു. ലോകരംഗത്തിൽ ഒരു പുതിയ നടൻ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. സംസാരസാഗരം കടക്കുന്നതിന്നു ഒരു യാത്രക്കാരൻ കൂടി ഇതാ വന്നിരിക്കുന്നു. തലമുടിയിൽ ഉയരുകയും താഴുകയും ചെയ്യുന്ന അവന്റെ നെഞ്ച് ആത്മീയോടുകൂടി ജീവവായു ശ്വാസിക്കുകയും ഉച്ഛ്വാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ധൃതഗതിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഹൃദയം ജീവരക്തത്തെ അവന്റെ ചെറിയ നാഡികളിൽ കൂടി തളളിവിടുന്നു. ലോകരംഗത്തു് തന്റെ ഭാഗം അഭിനയിക്കുന്നതിനുള്ള അത്യാവശ്യകതയാൽ കാലകളും കൈകളും അവൻ അങ്ങോട്ടും

ഇങ്ങോട്ടും ഇട്ടു കൂടുന്നു. തന്റെ ആഗ്രഹനീവൃത്തിക്കു് താമസം വരുന്നതിനാൽ അക്ഷമനായി നിലവിളിക്കുന്നു. എന്നല്ല ജീവിതോത്സാഹത്തിന്റെ സകല ലക്ഷണങ്ങളും അവനിൽ പരിപൂർണ്ണമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

കേന്തെ, കുറച്ചുദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ നീ ഏവിടെ ആയിരുന്നു? നിന്റെ ഈ ഉത്സാഹമേഷ്ടകളെല്ലാം നീ എങ്ങിനെ അടക്കിവെച്ചിരുന്നു? ഇപ്പോൾ പുതിയ ഭാവത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു നിന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച കാരണങ്ങൾ ഏവയാകുന്നു? നിന്നെപ്പോലെ തന്നെ ഇഹലോകത്തിലെ സുഖങ്ങളേയും ദുഃഖങ്ങളേയും ജന്മാവകാശമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു

സഹോദരനാണ് നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നതു്. അതിനാൽനീ ഭയപ്പെട്ടിട്ടാവശ്യമില്ല. മറച്ചുവക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നത് ഉചിതവുമില്ല. നിന്റെ സഹോദരനായ എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ശുഭോദക്തമായിരുന്ന ആലോകപ്രവേശത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കഥ ഒട്ടുംതന്നെ ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഓർക്കുന്നില്ല. ഞാൻ അതേപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞു ഓർത്തു; അതിനപ്പുറത്തെ സംഗതികൾ സ്വപ്നമെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കണമെന്നുവെച്ച് ഞാൻ ചെയ്ത പ്രയത്നമെല്ലാം നിഷ്ഫലമായതെ ഉള്ളു. അതിനാൽ ഇനി ഒരുത്തൻ ലോകത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്ന ക്ഷണത്തിൽതന്നെ അവന്റെ അനുഭവങ്ങൾ വിസ്തൃതങ്ങളാകുന്നതിനുമുമ്പായി അവനെ പടികൂടി ഒരു വിസ്താരം നടത്തി, കാര്യത്തിന്റെ വസ്തുത ഗ്രഹിച്ചു മതിയാവൂ എന്നു വിചാരിച്ചു ഞാൻ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതിനാൽ ഒട്ടും തന്നെ മറയ്ക്കാതെ എല്ലാം നീ എന്നോടു പറയണം. “കുത ആയാരസതപം” നീ എവിടെനിന്നുവന്നു? എന്തു! “ആ” “ആ” എന്നുമാത്രം നീ ഉത്തരം പറയുന്നതു നിന്റെ അജ്ഞതകൊണ്ടോ അതോ നിന്റെ സഹോദരനിലുള്ള അവിശ്വാസംകൊണ്ടോ? പരമാർത്ഥത്തിന്റേയും നിഷ്ഠുരതയുടേയും രൂപീകരണമായ നിന്റെ മുഖകമലത്തിൻ അവിശ്വാസം ഒളിച്ചുവെക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ എങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കും? അതിനാൽ അനിവാര്യമായ അജ്ഞതപം മാത്രമായിരിക്കണം നിന്റെ ഈ മറുപടിക്കു കാരണം എന്നു വിചാരിച്ചു ഞാൻ അത്യന്തം വ്യസനിക്കുന്നു.

അല്ലയോ അനുജാ, നിന്റെ ഉരുവത്തെപ്പറ്റി നിനക്കു യാതൊരു അറിവും ഇല്ലയോ? ഐഹികജീവിതത്തിൽ നിന്റെ സ്ഥാനത്തെ നിസ്സ്പർശിക്കുന്നതിനുള്ള നിവേദനങ്ങളിൽ നിനക്കു യാതൊരു “വോട്ടും” അനുവദിക്കപ്പെടുന്നില്ലയോ? സർവ്വദാ നിന്നെ സംബന്ധിക്കുന്ന ആ സംഗതിയിൽ നിന്റെ അഭിപ്രായഗതിയെ മനസ്സിലാക്കാതെ കണ്ണും മുഖവും മൂടി സംസാരസാഗരത്തിലേക്കു തള്ളിയിട്ടു ഒളിച്ചുകളഞ്ഞ ആ നിർദ്വയസതപം ആരാകുന്നു? നാടകവാചനങ്ങളി

ൽ യാതൊരു പൂർവ്വ പരിശീലനവും നൽകാതെ നടനരംഗത്തിൽ കൊണ്ടാക്കിയിട്ടു നിന്റെ ഗോഷ്ഠികളെ കണ്ടു രസിക്കുന്നതിനോ എന്നു ഭയന്നുമാറു തിരശീലസ്തുള്ളിൽ മറഞ്ഞുകളഞ്ഞ ആ നിഷ്ഠൂര സൂത്രധാരൻ ആരാണ്? പക്ഷേ അമിതരണ ഒരു മഹാ ജ്ഞാനിയായും യശസ്വിയായും പരിലസിക്കാനിരിക്കുന്ന നീ, കേവലം ഒരു രാക്ഷസകുമാരന്റെ കളിപ്പാവമാത്രമാണോ? “കസ്യതപം” നീ ആരുടെതാകുന്നു?

എന്നാൽ നിന്റെ പുറപ്പാടിൽ നിന്റെ അഭിപ്രായം ആവശ്യപ്പെടാഞ്ഞതു, ഒരു അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ നിനക്കു ശക്തിയില്ലാഞ്ഞതിനാലായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽവെറും ഒരു ‘മൈനർ’ മാത്രമായിരുന്നുകൊണ്ടിരിക്കാം. അതിനാൻ ശ്രേഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്ന നിന്റെ ജീവിത ദശയിലെങ്കിലും തീ തന്നെ നിന്റെ നാഥനായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. വാസ്തവം ആരായുകതന്നെ. വസ്തുലയായ നിന്റെ മാതാവിന്റെ പരിപാലനത്താലും പ്രകൃതി നിയമങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയാലും കായികമായും മാനസികമായും നീ ഉത്തരോത്തരമായ വികാസത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. നീ ഒരു സുന്ദരനായ ബാലനായും പിന്നീട് രൂപഗുണമുള്ള യുവാവായും വളർന്നുവരുന്നു. ഐഹിക ജീവിതം ജീവിതയോഗ്യമെന്നും ഐഹിക ഭോഗങ്ങൾ ആസ്വദനീയമെന്നും നിരീർച്ചയാക്കുന്നു. ഇവയെ കഴിയുന്നത്ര അനുഭവിക്കുന്നതാകുന്നു, ജീവിതത്തിന്റെ പരമോദ്ദേശം എന്നുള്ള പ്രമാണത്തോടും, അതിനായി കഴിയുന്നത്ര ശ്രമിക്കുന്നതാകുന്നു നിന്റെ കർത്തവ്യകർമ്മമെന്ന നിശ്ചയോടും കൂടി, നിന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളുടെയും “പരിപാടി” നീ തയ്യാറാക്കുന്നു. ഇതിനു അനുക്രമങ്ങളായ സാഹചര്യങ്ങളെ വാഗ്ദാനിക്കുന്നതിനും പ്രതികൂലങ്ങളായവയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനും വേണ്ടപ്പെട്ട പ്രയത്നങ്ങളെല്ലാം നീ ചെയ്യുന്നു. നിന്റെ ഈ ശ്രമങ്ങളിൽ നിനക്കു സഹകാരിണി ആയിരിക്കുന്നതിന്നു നിന്റെ സുഖദ്വേഷങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കുന്നതിന്നു സുഖങ്ങളിൽ കൂടുതൽ തൃപ്തിയും ദ്വേഷങ്ങളിൽ കൂടുതൽ സഹിഷ്ണുതയും വ

രുത്തുന്നതിനായി നീ ഒരു ഭാഗ്യവെ പരി
ക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ ഒന്നു ചോദിച്ചു
കൊള്ളട്ടെ. “കാതവകാന്താ” നിന്റെ
ഭാഗ്യ ആരാണ്? നിന്റെ അമ്മായി അ
പ്പന്റെയും അമ്മായിഅമ്മയുടെയും ഏര
ടപ്പേരും വിട്ടുപോയവർ ഞാൻ ആവശ്യ
പ്പെടുന്നത്, നീ “ഭാഗ്യ” എന്നു പറയുന്ന
അ സത്വം എന്താകുന്നു? അവൾ എവി
ടെനിന്നു വന്നു? ദാവത്വത്തോടുകൂടി കൂട
തലായ ഒരു ഐകമത്യത്തെ ഉഴവി
പ്പാൻകൂടി പഹിയാത്തതാണല്ലോ. അ
ങ്ങനെ ഒരേ മനസ്സോടും ഒരേ ഹൃദയ
ത്തോടും നിന്നോടുകൂടി സഹകരിക്കുകയും
സഹചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ മനുഷ്യ
സത്വത്തെപ്പറ്റി നീ എന്തിനും; നി
ന്റെ നവോദയയുടെ സൗന്ദര്യംകൊണ്ടോ
സുഖഭോഗങ്ങളുടെ ബാഹുല്യംകൊണ്ടോ
അല്ലെങ്കിൽ പരിതാപകരമായ അജ്ഞ
താപംകൊണ്ടോ വിരസങ്ങളും ശുഷ്കങ്ങ
ളുമായ ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു ഉത്തരം പ
രയുന്നതിനോ അവയെപ്പറ്റി വിചാരിക്കു
ന്നതിനോ നിനക്കു മനസ്സു അവസരവും
ഇല്ല. എങ്ങിനെയായാലും നിങ്ങളുടെ ദാ
വത്വജീവിതം ശുഭമായിത്തന്നെ കഴി
ഞ്ഞുകൂടുന്നു. ആർദ്രമായ നിങ്ങളുടെ അ
ന്യോന്യ പ്രണയം ഒരു സുന്ദരബാലനാ
യി മുത്തീകരിക്കുന്നു. ഇനിയെങ്കിലും എ
ന്റെ ചോദ്യത്തിനു ഒരു മറുപടി ലഭി
ക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. “കസ്
തേചതുഃ” നിന്റെ പുത്രൻ ആരാകുന്നു?
ഞാൻ നിന്നെ പരിഹസിക്കയാണെന്നു
വിചാരിച്ചുപോകരുതേ. സത്യത്തെപ്പറ്റി
യുള്ള ജിജ്ഞാസ മാത്രമാണ് ഈ വിധം
ഉപചാരരഹിതമായി അന്ത്യന്റെ രഹ

സ്രങ്ങളിൽ എത്തിനോക്കുന്നതിനു എന്നെ
യൊതു്പ്പെടുത്തുന്നത്. നിന്റെ സ്വന്ത
മായും നിനക്കു സ്വതന്ത്രാവകാശമുള്ളതാ
യും കരുതിപ്പോരുന്ന ആ പുത്രനും നീയും
തമ്മിലുള്ള ബന്ധം എന്താകുന്നു? അവ
ന്റെ അസ്തികൃത്തിന്റെ പ്രഥമ കാര
ണം വാസുവത്തിൽ നീ തന്നെയാണോ?
നിന്റെ മംഗലമുൽത്തിയായും സൗഭാഗ്യ
നിധിയായും വാത്സല്യ പാത്രമായും ആ
രാധ്യവിഷയമായും നീ വിചാരിക്കുന്ന ആ
ശിശുവിന്റെ അംഗങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ
സൗജ്വപവും മൃഗത്തിനു കൂടുതൽ സൗ
ന്ദര്യവും സ്വന്തത്തിനു കൂടുതൽ മാധുര്യ
വും കൊടുക്കാഞ്ഞത് എന്തുകൊണ്ടു? ഇ
തു നിന്റെ ശക്തിയിൽതന്നെ സ്ഥിതി
ചെയ്തിരുന്നു എന്നുള്ള വ്യാമോഹം നിന
ക്കുണ്ടെങ്കിൽ മൗഢ്യത്തിന്റെ പരമകാ
ഷ്ടയിൽ നീ എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള
തിനു വേറെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ വേണമെന്നി
ല്ല. പ്രത്യുത നീ അദൃശ്യനായ ഒരു യാ
ത്രികന്റെ പ്രേരണയാൽ സ്വയമേവ
പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു യന്ത്രശ
കലം മാത്രമാണോ? അതോ ഒരു ഹിപ്
നൊട്ടിസിന്റെ നിർണ്ണയശക്തിക്കു വിഷ
യിഭൂതമായ ഒരു ദുർബല പാത്രമാണോ?
അപ്രത്യുതങ്ങളും ആത്മാഭിമാനക്ഷയങ്ങ
ളുമായ ഈ വക പ്രശ്നങ്ങളുടെ സം
ഖ്യ ഇനിയും വർദ്ധിക്കുന്നതിനു ഞാൻ
വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്റെ കൊച്ചനുജ
ൻ അവയെ വകവെക്കുന്നമില്ല. കേട്ട
തായ ഭാവവും കാണിക്കുന്നില്ല.

ജോൺ വട്ട്സ്ലാട്ടുശേരി ബി. ഏ.

(ഓണേഴ്സ്)

വേദപുസ്തകപാരായണം.

I. പരിത്യാഗം.

വേദപുസ്തകപാരായണം ഫല
പ്രദമാകുന്നതിന് എളുപ്പ
മുള്ള മാർഗ്ഗം വേദപുസ്തക
ത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ട
ഒരോ വിഷയങ്ങളേയും എടുത്തു അ
വയെപ്പറ്റിയുള്ള പാഠങ്ങൾ വിവരിച്ചു

കാണിക്കുകയാണ്. കണക്കുപരിശോധി
ക്കുന്നവർ മാസാന്തങ്ങളും ആണ്ടുതിരട്ട
കളും എന്നു തിരിച്ചു എടുക്കുന്നതുപോലെ
വേദപുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്ന
സമാഗ്ഗവിഷയങ്ങളെ എന്നുതിരിച്ചെടുക്കു
വുന്നതും അവയുടെ അദ്ധ്യായഫലം നമു

കു അനുഭവിക്കാവുന്നതുമാണ്. കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ “സ്നേഹം” എന്ന വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇനി അത്മ “പരിത്യാഗം”ത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കാം.

നാം ദൈവത്തെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണശക്തിയോടും കൂടെ സ്നേഹിച്ചാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ദൈവത്തെപ്രതി നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളെ നമ്മെപ്പോലെയും സ്നേഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രഥമ വികാരമായ സ്നേഹം മുഴുവനും ദൈവത്തിനു കൊടുത്തേ മതിയാവൂ. എന്നാൽ മനുഷ്യരായ നാം ഇഹലോകത്തിൽ ജ്ഞാതരാകുന്ന ക്ഷണത്തിൽതന്നെ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ആദ്യമായി പ്രവേശിക്കുന്നതു അനിത്യങ്ങളും പൃഥ്വിങ്ങളുമായ സന്തോഷങ്ങളാണ്, ദൈവസ്നേഹമല്ല. എന്നെന്നാൽ സ്നേഹം അറിവിനെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. അറിയാത്ത പശ്ചാത്താപം മതിപ്പും സ്നേഹവുമില്ല. നാം സാധാരണമായി ആദ്യം സൃഷ്ടിയെ അറിയുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ ശേഷമാണ് സർവ്വനമസ്തപത്രവിധായിരിക്കുന്ന സ്രഷ്ടാവിനെ അറിവാനും സ്നേഹിച്ചാനും തുടങ്ങുന്നത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ സൃഷ്ടിതാവും പിതാവുമായ ദൈവം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമല്ല നമ്മോടു അവശ്യപ്പെടുന്നത്. നമ്മുടെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും ശക്തിയോടുംകൂടെ തന്നെ സ്നേഹിക്കണമെന്നു നമ്മോടു കല്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ ദൈവസ്നേഹത്തിനു പ്രതികൂലങ്ങളായ സ്നേഹങ്ങളെല്ലാം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു തള്ളിക്കളയണം; അവയെല്ലാം നാം പരിത്യജിക്കണം. അമൂല്യമായ ഒരു വിശേഷതയെല്ലാം പച്ചസൂക്ഷ്മങ്ങളായ ഒരു സ്പടികപാത്രം മലിനമായ കൂപത്തിൽ വീണ് ചേരും ചളിയും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുപോയാൽ അതിൽ തെലും പകരുന്നതിനു മുമ്പ് ചേരും ചളിയും കളഞ്ഞു ശുദ്ധിയാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം സൃഷ്ടികളോടുള്ള സ്നേഹംകൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഹൃദയത്തിൽ സൃഷ്ടിതാവിന്റെ നേരെയുള്ള ‘പരിശുദ്ധ സ്നേഹം പ്രവേശിക്കണമെങ്കിൽ, പരിത്യാഗം വഴിയായി അന്യസ്നേഹങ്ങളെ

കൊല്ലും അതിൽനിന്നു തള്ളിനിക്ഷേപിയിരിക്കുന്നു. ഈ സത്യത്തെ വ്യക്തമായി പഠിപ്പിക്കുന്ന വേദവാക്യങ്ങളെ താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

(പ.) അപ്പോൾ ഈശോ ശിഷ്യരോടു പറഞ്ഞു: “യാതൊരുവൻ എന്റെ പിന്നാലെ വരുവാൻ മനസ്സാകുന്നുവെങ്കിൽ, തന്നെത്തന്നെ പരിത്യജിച്ചു തന്റെ കരിശു എടുത്തുകൊണ്ടു എന്റെ പിന്നാലെ വരട്ടെ.” (മത്തായി ൧൩-൨൪.)

(൨.) “നിങ്ങൾ ലോകത്തേയും ലോകത്തിലുള്ളവയേയും സ്നേഹിക്കരുത്. യാതൊരുവൻ ലോകത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പിതാവിന്റെ സ്നേഹം അദ്ദേഹത്തിൽ ഇല്ല. അതെന്തെന്നാൽ ലോകത്തിലുള്ളതൊക്കെയും ശരീരത്തിന്റെ ഭ്രാന്തയും കണ്ണുകളുടെ ഭ്രാന്തയും ജീവിതത്തിന്റെ നിഗമവും ആകുന്നു; ഇവ പിതാവിൽ നിന്നുള്ളവയല്ല, ലോകത്തിൽ നിന്നുള്ളവയാകുന്നു. ലോകവും അതിന്റെ ഭ്രാന്തയും കടന്നുപോകുന്നു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലായ്പ്പോഴും ജീവിക്കുന്നു.” (പ. യോഹന്നാൻ ൨, ൧൭, ൧൭)

(൩.) “പിന്നെ ഒരു മഹാ പുരുഷാരം ഈശോയോടുകൂടെ അനുയാത്രയായി പോയി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞു അവരോടു പറഞ്ഞു: ആരെങ്കിലും അപ്പനേയും അമ്മയേയും ഭാര്യായേയും മക്കളേയും സഹോദരന്മാരേയും സഹോദരിമാരേയും മാത്രമല്ല, സ്വജീവനെത്തന്നെയും വെറുക്കാതെ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ, അവന്ന് എന്റെ ശിഷ്യനാകുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അപ്രകാരംതന്നെ നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും ഉള്ളതെല്ലാം ത്യജിക്കാതെയിരുന്നാൽ, അവൻ എന്റെ ശിഷ്യനാവുകയില്ല.” (ലൂക്കാ. ൧൪. ൨൭. ൩൩) ദിവ്യരക്ഷകന്റെ ഈ നിശ്ചിതപഠനം വിശുദ്ധ മത്തായി സുവിശേഷം ൧൦-ാം അദ്ധ്യായം ൩൭, ൩൮ എന്നീ വാക്യങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണ്.

൪. മഹാ പിതാവായ അബ്രാഹാം ദൈവ കല്പനയാൽ സ്വദേശത്തേയും സ്വന്ത വീടിനേയും പരിത്യജിച്ച സംഗതി സൃഷ്ടിവ്യക്തം ൧൨ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ

മഹാ പിതാവു തന്റെ ഏക പുത്രനായ ഇസഹാക്കിന്റെ മേൽവച്ചിരുന്ന സ്വാഭാവിക സ്നേഹം പൂർണ്ണമായി പരിത്യജിച്ചുകൊണ്ടു ഈ വാത്സല്യ പുത്രനെ സ്വന്തംതന്നെക്കൊണ്ടു ബലികഴിച്ചാൻ സന്നദ്ധനായ വിവരം സൃഷ്ടിപുസ്തകം ൨൨-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സൃഷ്ടിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തെ പ്രതി സൃഷ്ടിയുടെമേലുള്ള ഏതു വിധസ്നേഹവും നാം പരിത്യജിക്കണമെന്നുള്ളതിന്നു ഇതു ഒരുത്തമ പാഠമാണ്.

(൭.) വിശുദ്ധ ഏലീശാ ദീവ്യാർക്കം സകലവും പരിത്യജിച്ചുകൊണ്ടു വിശുദ്ധ ഏലീയാ ദീവ്യാർക്കത്തെ അനുകരിച്ചസംഭവം രാജാക്കളുടെ ൩-ാം പുസ്തകം ൧൯-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

(൮.) സുസന്നാ എന്ന സ്ത്രീരത്നം രണ്ടു ദുഷ്ടന്മാരുടെ ദുഷ്ടാഹത്തിന്നു സമ്മതിക്കാഞ്ഞപ്പോൾ അന്ത്യായമായി മരണത്തിന്നു വിധിക്കപ്പെട്ടു. (ദാനിയേൽ ൧൩) അന്നനിയാ, അസ്സൂരിയാ, മിശായേൽ എന്ന പരിശുദ്ധ ബാലന്മാർ വിഗ്രഹാരാധനക്കു സമ്മതിക്കാഞ്ഞതിനാൽ ഭയങ്കരമായ രീതികളിൽ ഇടപ്പെട്ടു. (ദാനിയേൽ ൩.) ഈ മഹാത്മാക്കളും പുതിയ നിയമത്തിൽ വിശുദ്ധ എസ്രാപ്രഭുവായ തുടങ്ങിയുള്ള ലക്ഷോപലക്ഷം വേദസാക്ഷികളും പരിത്യാഗത്തിന്റെ ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്. ഇവർ സർവ്വനന്മസ്വരൂപിയായ ദൈവത്തെ മാത്രം മുഴുവനായത്തോടുകൂടെ സ്നേഹിക്കുകയും ലോകത്തേയും ലോകത്തിലെ അനിത്യ നന്മകളായ സമ്പത്തു്, ബഹുമാനം ഇത്യാദികളെ മാത്രമല്ല സ്വന്ത ജീവനേക്കൂടെയും പൂർണ്ണമായി പരിത്യജിക്കുകയും ചെയ്തു.

പു. ഇപ്രകാരം പരിത്യാഗം ചെയ്യുന്നവർക്കു് അനിച്ഛാച്ഛമായ പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണെന്നു നമ്മുടെ കത്താവു് വി. മത്തായി സുവിശേഷം ൧൯-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “അപ്പോൾ പത്രോസ് മറുപടിയായി അങ്ങേയോ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ ഇതാ സകലവും പരിത്യജിച്ച് നിന്നെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു് ഏതു ലഭിക്കും? ഈശോ അവരോടു പറഞ്ഞു: പുനർജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ മഹ

ത്വത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, എന്നെ അനുഗമിച്ചിട്ടുള്ള നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇസ്രായേലിന്റെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളെ വിധിചെയ്തുകൊണ്ടു പന്ത്രണ്ടു സിംഹാസനങ്ങളിന്മേൽ ഇരിക്കുമെന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എന്റെ നാമനിമിത്തം വിട്ടു കളയോ, സഹോദരന്മാരെക്കൊണ്ടു, സഹോദരികളെയോ, അച്ഛനെയോ, അമ്മയെയോ, ഭാര്യായെയോ, മക്കളെയോ, സ്വന്തങ്ങളെയോ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരെക്കൊണ്ടു ഒന്നിന്നു നൂറ്റിരട്ടി പ്രാപിക്കയും, നിത്യരക്ഷയെ അവകാശമായി ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും” (മത്തായി ൧൯.൨൭. ൩൦.).

നർ. പൂർണ്ണപരിത്യജങ്ങളായ ലോകസ്നേഹവും ദൈവസ്നേഹവും ഒരുമിച്ച് ഒരു ഹൃദയത്തിൽ വസിച്ചാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു ദിവ്യരക്ഷകൻ മത്തായി സുവിശേഷം ൩-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. “രണ്ടു യജമാനന്മാരെ സേവിച്ചാൻ ഒരുത്തക്കും കഴിയുന്നതല്ല. എന്തെന്നാൽ ഒരുവനെ വെറുത്തു മററവനെ സ്നേഹിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ ഒരുവനോടു ചേർന്നു മററവനെ നിന്ദിക്കും. നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തേയും ധനത്തേയും സേവിച്ചാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല” (മത്തായി ൩. ൨൪.).

പ്രൊ. ദൈവപ്രമാണത്തെ ലംഘിച്ചാൻ സംഗതിവരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രം ലൌകികവസ്തുക്കളെ പരിത്യജിച്ചാൽ പോരാ. പുണ്യയോഗ്യതയ്ക്കും പുണ്യപരിപൂർണ്ണതയ്ക്കും വേണ്ടിക്കൂടെയും പരിത്യാഗം പരിശീലിക്കണം. പത്തുപ്രമാണം ശരിയായി അനുസരിച്ചുവന്ന ഒരു യുവാവിനോടു്, ദിവ്യരക്ഷകൻ (വി. മർക്കോസ് സുവിശേഷം ൧൦-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ) ഇപ്രകാരമാണ് അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. “നിനക്കു ഒരു സ്നേഹനമുണ്ടു്; നീ പോയി, നിനക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു ദരിദ്രന്മാർക്കു കൊടുക്ക; എന്നാൽ നിനക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിക്ഷേപമുണ്ടാകും; അതിന്റെശേഷം എന്നെ അനുഗമിക്ക” യുവായു് ഈ വചനത്തെക്കുറിച്ചു ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടു പോവുകയാണ് ചെയ്തതു്. എന്തെന്നാൽ അവനു് വളരെ സ്വത്തുക്കളുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഈശോ

രറ്റം നോക്കി, ധനവാന്മാർ ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു എത്രയൊ പ്രയാസം!" എന്നു ശിഷ്യരോടു പറഞ്ഞു. ശിഷ്യർ അങ്ങേ വചനത്തെപ്പറ്റി ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ ഈശോ വീണ്ടും മറുപടിയായിട്ടു അവരോടു പറഞ്ഞു. മക്കളെ! ദ്രവ്യങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നവർ ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് എത്രയും പ്രയാസമുള്ളതാകുന്നു. ഒരു ധനവാൻ ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഒരു ഒട്ടകം ഒരു സൂചിയുടെ കഴയിൽ കൂടി കടക്കുന്നത് അധികം എളുപ്പമുള്ളതാകുന്നു." (മർക്കോസ് 10. ൨൧. ൨൪.)

൧൧. നാം ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന കാലത്തോളം ദൈവസ്നേഹത്തിനു യാതൊരു ഭംഗവും വരാത്ത വിധത്തിൽ മാത്രമെ വസ്തുക്കളേയും ആളുകളേയും സ്നേഹിക്കാവൂ എന്നു വിശുദ്ധ പൌലോസു വഴിയായി ദൈവം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. "ആകയാൽ സഹോദരന്മാരെ! നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നു. സമയം സപ്തമേയുള്ളു. ഭാഗ്യമാരുള്ളവർ ഇല്ലാത്തവരെപ്പോലെയും, കരയുന്നവർ കരയാത്തവരെപ്പോലെയും, സന്തോഷിക്കപ്പെടുന്നവർ സന്തോഷിക്കാത്തവരെപ്പോലെയും, വിലയ്ക്കു വാങ്ങുന്നവർ (വാങ്ങിയവ) അനുഭവിക്കാത്തവരെപ്പോലെയും, ലോകത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവർ അതു അനുഭവിക്കാത്തവരെപ്പോലെയും ഇരുന്നുകൊള്ളണം. എന്തെന്നാൽ ലോകത്തിന്റെ സ്ഥിതി മാറിപ്പോകും." (൧ കൊരിന്ത്യർ ൭. ൨൯. ൩൧)

൧൨. "നിങ്ങൾ മ്ശിഹായോടു കൂടെ ഉയർത്തപ്പെടുന്നേറുവെങ്കിൽ, സ്വർഗ്ഗത്തിലെ കാഴ്ചകളെ അന്വേഷിക്കുക. അവിടെ ദൈവത്തിന്റെ വലതുഭാഗത്താണ് മ്ശിഹാ ഇരിക്കുന്നത്. ഭൂമിയിലുള്ളവയെ അല്ല, മേൽപ്പട്ടവയെ തന്നെ ചിന്തിപ്പിൻ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങൾ മരിച്ചു; നിങ്ങളുടെ ജീവൻ മ്ശിഹായോടു കൂടെ ദൈവത്തിൽ മറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ജീവനാകുന്ന മ്ശിഹാ വെളിച്ചപ്പെടുമ്പോൾ നിങ്ങളും അങ്ങയോടു കൂടെ മഹത്വത്തിൽ കാണപ്പെടും." (കൊലോസ്യർ ൩. ൧. ൪.)

വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരും മറ്റാരു

രും ഈ വേദവാക്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവയിൽ പ്രതിവാദിക്കപ്പെടുന്ന "പരിത്യാഗം" എന്ന പുണ്യത്തെക്കുറിച്ചും സവിസ്തരം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ സംക്ഷേപം ഇങ്ങനെയാണ്. പുണ്യജീവിതത്തിന്റെ രഹസ്യം സൃഷ്ടികളിൽനിന്നുള്ള വേദപാടിപ്പം സൃഷ്ടിതാവുമായുള്ള സംഗമത്തിലും ആണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. സ്നേഹം പരിത്യാഗം എന്നീ രണ്ടു പദങ്ങളിൽ വേദപഠനങ്ങൾ സർവ്വവും സംഗ്രഹിക്കാം. "നിന്റെ ഹൃദയം വിനാകരിക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നെങ്കിൽ, അതു എങ്ങിനെ തേൻകൊണ്ടു നിറക്കുവാൻ കഴിയും? അതു ഒഴിച്ചെടുക്കുകയും, വെടിപ്പാക്കുവാൻ പ്രയാസമുള്ള വേല ചെയ്യുകയും വേണം" എന്നു വിശുദ്ധ ആഗസ്റ്റിനോസു പറയുന്നു. ഇവിടെ, തേൻ ദൈവസ്നേഹത്തിനും വിനാകരി ലോകസ്നേഹത്തിനും പകരം നില്ക്കുന്നു. പരിത്യാഗം മൂലമായി ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു പുളിച്ച വിനാകരിക്കു തുല്യമായ ലൌകിക സ്നേഹങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു ദൈവസ്നേഹത്തിനു സ്ഥലം കൊടുക്കണം. വിശുദ്ധ ആഗസ്റ്റിനോസു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു പോലെ ഈ "പ്രയാസമുള്ള വേല" ചെയ്യുന്നതിൽ പുണ്യത്തിന്റെ അഥവാ പരിത്യാഗത്തിന്റെ മൂന്നു പദവികൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ൧-ാം പദവിയിൽ നിൽക്കുന്നവർ യാതൊരു ചാവുദോഷം ചെയ്ത ദൈവത്തെ നഷ്ടമാക്കുന്നതിന്നു മുമ്പു വസ്തുക്കളെയും ബാഹ്യമാനത്തെയും സുഖങ്ങളെയും എന്നല്ല, ജീവനെക്കൂടെയും ഉപേക്ഷിച്ചാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നവരാകുന്നു. ഇതു നിത്യരക്ഷക്കു അത്യാവശ്യമായ പരിത്യാഗമാകുന്നു. ഇതിനാലാണ് ഉപവിയുടെ പ്രകരണത്തിൻ "നിന്നോടു മറ്റൊരു ഒരു പാപം ഞാൻ ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ് സർവ്വ വസ്തുക്കളും എന്റെ ജീവനുകൂടെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ മനസ്സാകുന്നു." എന്നു വിശ്വാസികൾ എല്ലാവരും ചൊല്ലിവരുന്നത്.

പരിത്യാഗത്തിന്റെ ൨-ാം പദവിയിൽ നിൽക്കുന്നവർ മനസ്സറിവോടെ അല്ലമായ ഒരു പാപദോഷം ചെയ്ത ദൈവത്തെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനെക്കാൾ സർവ്വ വസ്തുക്കളും സ്വജീവനെ കൂടെയും ഉപേ

ക്ഷിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന ശുദ്ധമായ മനസ്സാക്കിയുള്ളവരാണ്.

പരിത്യാഗത്തിന്റെ ൩-ാം പദവിയിൽ കയറുന്നവർ, ചാവുദോഷമാകട്ടെ പാപദോഷമാകട്ടെ ചെയ്യാതെ സ്ത്രീയുമായി അനുഭവിപ്പാൻ പാടുള്ള വസ്തുക്കളെയും ബഹുമാനങ്ങളെയും ലൌകിക സന്തോഷങ്ങളെയുംകൂടെ പുണ്യമായ ദൈവസ്നേഹം പ്രാപിപ്പാൻവേണ്ടി ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരാകുന്നു. ഇപ്രകാരം സൃഷ്ടികളിലുള്ള സ്നേഹം മുഴുവനായി തൃജിച്ച് സൃഷ്ടിതാവിന്റെ പരിപൂർണ്ണസ്നേഹംകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ ഹൃദയം നിറച്ചിരിക്കുന്നവർ വിശുദ്ധ പ്രസിസ്തോസ് അസ്സീസിപ്പുണ്യവാനോടുകൂടി “എന്റെ ദൈവം എനിക്കു സമസ്തം” എന്നു സസന്തോഷം പറയാവുന്നതാണ്. നമ്മുടെ കത്താവു സുവിശേഷത്തിൽ പ്രത്യേകം ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ള പുണ്യങ്ങളായ സ്വയമേവ നേരുന്ന ദാരിദ്ര്യം, കന്യാവൃതം, അനുസരണം, എന്നിതുകളെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ പരിത്യാഗത്തിന്റെ ൩-ാമത്തെ പദവി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സുവിശേഷത്തിൽ പറയപ്പെടുന്ന രത്നാവ്യാപാരി വില്പിതരാത്ത ഒരു മുത്തു കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ, അയാളുടെ വസ്തുക്കളെല്ലാം വിറ്റുവെച്ചു ആ മുത്തു വാങ്ങിയതുപോലെ, സൽകടംബജാതന്മാരായ അനേകം യുവാക്കന്മാരും യുവരികളുംലോകമായങ്ങളെല്ലാംഉപേക്ഷിച്ചു ഗുഹ്യഗന്തമായ സന്യാസ ജീവിതം സ്വീകരിച്ചുവരുന്നുണ്ടല്ലോ. പരിത്യാഗത്തിന്റെ പരിമാണം അനുസരിച്ചുനമ്മിൽ

ദൈവസ്നേഹം പലിക്കുന്നു; ദൈവസ്നേഹത്തിലുള്ള അഭിവൃദ്ധി അനുസരിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിത്യാനന്ദവും നിത്യസ്തുതിയും കൂടുതലായി ഉണ്ടാകും. ഈ കച്ചപടത്തിന്റെ ലാഭം ഗ്രഹിക്കുന്നവർ നിർദ്ദനരെ സഹായിക്കുക, ഭക്തവിഷയങ്ങളായ പ്രവൃത്തികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക മുതലായ സൽകൃത്യങ്ങളെ ചെയ്തു അദ്ധ്യാത്മിക ഗുണങ്ങളെ പ്രാപിക്കും. ദൈവവിളി അനുസരിച്ചു ജീവിപ്പാൻ വിരോധിക്കരുമില്ല. ൧൨-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ വിശുദ്ധ ബെന്റാർട്ടു ലോകത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു സന്യാസാശ്രമത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു; പിറകെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാലഞ്ചു അനുജന്മാരും പുറപ്പെട്ടു. ഇവർ വീടു വിട്ടു പോരുമ്പോൾ, നിവാർട്ടു എന്നു പേരായ എല്ലാവരിലും ഇളയ സഹോദരനോടു “നീനക്കു വസ്തുക്കളെല്ലാം ഞങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു തന്നിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. “നീങ്ങൾ ആകാശം എടുത്തുകൊണ്ടു ഭൂമി എനിക്കായിട്ടു വിട്ടേച്ചുപോകുന്നതു നന്നല്ല” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവനും ജേഷ്ടന്മാരെ അനുഗമിച്ചു. കടശി വൃദ്ധനായ അപ്പനും ആശ്രമത്തിൽ ചേർന്നു. ഒരു സഹോദരി മാത്രം വീട്ടിൽ താമസിക്കുകയും, അവർ വിവാഹം കഴിച്ചു കുടുംബത്തെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുപോന്നു. എന്നാൽ മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു ഭർത്താവിന്റെ സമ്മതം വാങ്ങി ഇവരും ഒരു മഠത്തിൽ ചേർന്നു. ഭാഗ്യപ്പെട്ട മരണം പ്രാപിച്ചു.

ഫാദർ അലക്സാണ്ടർ സി. ഡി.

“ഞാൻ ആരു?” രാജകുമാരി.



നന്നാലു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് അമേരിക്കയിൽ രസകരമായ ഒരു വിവാഹമോചനക്കേസ് നടക്കുകയുണ്ടായി. പ്രധാനന്യായാധിപൻ, മിസ്റ്റർ ഓട്ട് എന്ന അളിനോടു “ഈ നീല്ക്കുന്ന സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്തിട്ടു ഇപ്പോൾ എത്ര വർഷങ്ങളായി?” എന്നു ചോദിച്ചു. “ഇപ്പോൾ

അയ്യായിരം വർഷങ്ങളായിരിക്കുന്നു” എന്നുള്ള മിസ്റ്റർ ഓട്ടിന്റെ മറുപടികേട്ടു ജഡ്ജി ഒന്നു ഞെട്ടിപ്പോയി. മിസ്റ്റർ ഓട്ടു സഭയെയും തുടർന്നു പറഞ്ഞു “അയ്യായിരം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഈജിപ്തിൽവെച്ചാണ് ഞങ്ങൾ പരസ്പരം സ്നേഹിയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്. അന്നു എന്റെ ഭാര്യ പരമ്പോൻ രാജാവിന്റെ ഭ്ര

പവതിയായ അമ്നൈസ് രാജകുമാരി ആയിരുന്നു. അവളെ ഞാൻ ആദ്യമായി കണ്ടത്, ഗ്രാൻഡ് പിറമിഡിലെ രാജ്ഞിയുടെ അരമനയിൽവെച്ചാണ്. ഉടനെ തന്നെ അതിസ്തിഗമായ പ്രേമവികാരം എന്തെന്നു അനുഭവിച്ചറിയുന്നതിനു എനിക്ക് കഴിഞ്ഞു. നീലനദിയിൽ കിടന്നിരുന്ന ചിങ്കണ്ണികൾക്ക് ബോൺ ബോൺ പലഹാരം എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതിന് രാജകുമാരിയ്ക്കു വളരെ കൗതുകമുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ രീററകൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയിൽ, ഒരു ദിവസം, ഞാനും നദിതീരത്തു ചെല്ലുന്നതിനിടയായി. അവിടെവെച്ചു ഞങ്ങൾ വീണ്ടും തമ്മിൽ കണ്ടു. ഞങ്ങൾ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെയും മറ്റും സൈപരമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അവളുടെ അച്ഛനായ പറവോൻ രാജാവ്, യാദൃച്ഛികമായി അവിടെ വന്നതുകണ്ട് ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു ഓടിപ്പോയതും എന്നെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കിയതും, ഞാൻ നല്ലപോലെ ഓടുന്നുണ്ട്. പിന്നെ തമ്മിൽകണ്ടതു ഫൻഫൻ ഐക്യനാടുകളിൽവെച്ചാണ്. അവൾ എന്നെയും ഞാൻ അവളെയും അറിഞ്ഞു. അതിദീർഘമായ ൫൦ ശതവർഷത്തെ വിരഹത്തിനുശേഷം വീണ്ടും കാണുന്നതിനു ഇടയായതു ഞങ്ങൾ രണ്ടാൾക്കും ആത്ര ആഹ്ലാദജനകമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഉപഹിഷയം ഞാനല്ല. “ഇസ്രായേൽ” മഹാദേവിയുടെ കാരണത്താൽ ഇപ്രകാരം ഒരു ഭാഗ്യം ഞങ്ങൾക്കു സിദ്ധിച്ചുവെന്നു പറയാനുണ്ട്.

മിസ്സസ് ഓട്ട്, മേൽപ്രസ്താവിച്ചതെല്ലാം ശരിയാണെന്നു സമ്മതിച്ചു. അവൾ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. ഞാൻ അമ്നൈസ് രാജകുമാരി ആയിരുന്നതും ചിങ്കണ്ണികൾക്കു ബോൺ ബോൺ പലഹാരം എറിയുന്നതിൽ എനിക്ക് സന്തോഷമുണ്ടായിരുന്നതും എല്ലാം ഞാൻ നല്ലപോലെ ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ട്. അക്കാലത്തു എന്റെ അച്ഛനായ പറവോന്റെ ഒരു പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥനും ഭൂലോകസുന്ദരനും ആയ മിസ്സർ ഓട്ടുമായുള്ള എന്റെ കൂടിക്കാഴ്ചകളും ഞാൻ വിസ്മയിച്ചിട്ടില്ല.

ഫൻഫൻ-ൽ വീണ്ടും കാണുന്നതിനും,

ഞങ്ങളുടെ കല്യാണത്തെ ഒന്നുകൂടി പ്രബലപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഇടവന്നതിൽ എനിക്ക് അതിയായ ചാരിതാത്മ്യമുണ്ട്. പക്ഷേ ഒരു മാതൃകാവരണമായി ൫,൦൦൦ വർഷങ്ങളോളം എനിക്ക്വേണ്ടി കാത്തിരുന്നു എങ്കിലും, ഇന്നാൾ, അയാൾ പെട്ടെന്നു ഒരു ദുസ്സഹ ഭർത്താവായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അയാൾ കവിതനായി, പിത്താണം കൊണ്ട്, എന്റെ തലമണ്ടയ്ക്കു എറിഞ്ഞതു ഒരിക്കലും ക്ഷണവുമല്ല, അതിനാൽ അങ്ങ് ഭയവുമെല്ലാ വിവാഹബന്ധനത്തിൽനിന്നും എനിക്ക് മോചനം അനുവദിച്ചു തരുവാനാകണം. ജഡ്ജിപറഞ്ഞു. “ഇത്ര അനിതരസാധാരണമായ വിധം ൫൦ നൂറ്റാണ്ടുകളോളം സന്തോഷസംതുഷ്ടികളോടുകൂടെ ഒരുത്തമദ്യജ്ഞനായി ജീവിച്ചതിന്റെശേഷം, അല്പമായ ഗൃഹശ്ലാഘനമിത്തം ഈലോകൈകസുന്ദരനിൽനിന്നു വിവാഹമോചനം ആവശ്യപ്പെടുന്നതു വളരെ പരിതാപകരമാണ്.” ഇങ്ങനെ കേസ്സുതള്ളി വിധി പ്രസ്താവിച്ചു.

നോക്ക്! മിസ്സർ ഓട്ടും മതാമ്മയും കൂടി എത്രയൊ ഓലസംപൂർണ്ണമായ ജന്മാന്തരവാദത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. പുനർജന്മം വാസ്തവമാണെങ്കിൽ പൂർണ്ണവിതത്തിലെ സംഭവങ്ങളിൽ ഒന്നുപോലും ഇപ്പോൾ ഓർമ്മിക്കുന്നില്ലെന്നുവരുമോ? അങ്ങിനെ ഓർമ്മിക്കാത്ത സ്ഥിതിയ്ക്കു പ്രസ്തുതാക്ഷേപം സാധ്യവല്ലെന്നാണ് പ്രതിപക്ഷികളുടെ ന്യായം. പക്ഷേ പൂർണ്ണസംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി നല്ലപോലെ ഓർമ്മിക്കുന്നവരല്ലേയോ നമ്മുടെ സായിപ്പും മതാമ്മയും?

പുറത്തു മാത്രം ശ്രദ്ധ: എ. എ.

മൂന്നു നോമ്പ്.

സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ വളരെ പൂർവ്വകമായിത്തന്നെ ആചരിച്ചുവരുന്ന ഒന്നാണ്, “മൂന്നു നോമ്പ്.” ഈ നോമ്പും, അവതുനോമ്പുവോലെതന്നെ വളരെ നിഷ്ഠയോടെ ആണ്

ഒല്ലാ നാം കാത്തുവരുന്നത്. അറാബ്ബാറാ
 ങ്ങിൽ മാർ ഏസക്കിയേൽ അന്ത്യോക്യ
 യിൽ അധികാരം വഹിച്ചിരുന്നപ്പോൾ
 കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ അതികഠോര
 ൾകളും നിനിവേ ന
 ഗരത്തിന്റെ മെത്രാ
 ന് അധർകളും കൂടി
 യോജിച്ച് ഈ വസ
 നയുടെ ഒരു ശമനം,
 ദൈവത്തിൽ നിന്നു
 തന്നെ പ്രതീക്ഷിക്കേ
 ണ്ടതാണെന്നു തീരു
 മാനിച്ചുകൊണ്ട് നി
 നിവെ ദേശവാസി
 കളെ നാശത്തിൽ
 നിന്നും രക്ഷിച്ച ദൈ
 വം തങ്ങളുടെ ജന
 ന്തെയും വസന്തയി
 ൽ നിന്നും രക്ഷിക്ക
 മെന്ന് ഉപദേശി
 ച്ചുകൊണ്ട് മൂന്നു ദി
 വസന്തക്കു നോ
 വ്, നമസ്താരം, ത
 പസ്സ് ആദിയായവ
 യെ എല്ലാവരും കാ



ജ്ഞതാണ്. യൌനാൻ ദീർഘദർശി നി
 നിവേ പട്ടണങ്ങളിൽ പ്രസംഗിക്കുന്ന
 തിന്ന ദൈവത്താൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടി
 ട്ടും പരമാർത്ഥിയായ അദ്ദേഹം മനുഷ്യ
 നിനയെ വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് ഇതരസ്ഥ
 ലത്തേയ്ക്കുണല്ലൊ പോയത്. അതിനാ
 ൽ ദൈവം കടലിൽ ക്ഷോഭം ഉണ്ടാക്കു
 കയും കപ്പൽക്കാർ ദൈവപ്രേരണയാൽ
 യൌനാനെ വിളിച്ചു കടലിൽ ഇട്ടുക
 ഉകയും ചെയ്തു. ദീർഘദർശിയാകട്ടെ, മത്സ്യ
 ങ്ങളിന്റെ വയറിൽ മൂന്നു ദിവസം സൂച
 മായി സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ശേഷം

മായ ഒരു വസന്തയുണ്ടായി. അനേകം
 ആളുകൾക്ക് ജീവനാശം വരുകയും, ദേ
 ശം ഒട്ടുക്കു വ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ബേ
 സ് ഗർമ്മായിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ അവ
 ക്കണ്ടതാണെന്നു നി
 ശ്ചയിച്ചു. മാർ ഏസ
 കിയേൽ ബാബായിൽ
 നിന്നും വേണ്ട അ
 നമതികൾ വാങ്ങി
 ജനങ്ങളുടെ ഇടയി
 ൽ പ്രസംഗം ചെയ്തു
 തുടങ്ങി. ദൈവാനു
 ഗ്രഹത്താൽ വസന്ത
 യ്ക്കു ശമനം ഉണ്ടാവു
 കയും ചെയ്തു. ഈ
 ദക്ഷപ്രവൃത്തി മേലാ
 ൽ എന്നും ചെയ്യുവ
 രുന്നതിനും നിശ്ചയി
 ച്ചു. ഈ മുതതനെ
 പൌറസ്ത്യ സഭ
 യിലെ കത്തോലിക്കാ
 സുറിയാനി അംഗങ്ങ
 ലായ നമ്മുടെ ഇട
 യിലും പൂർവ്വകാലം മു
 തൽക്കു നടപ്പായിട്ടു

നിനിവേ പട്ടണത്തിൽതന്നെ വന്നുചേ
 ന്നും. ഇതിനാൽ മൂന്നുനോവ് കാലങ്ങളി
 ൽ യൌനാൻ നിവ്വായുടെ ചരിത്രവും,
 നിനിവെ നിവാസികളുടെ അനുഭവ
 ധ്യം, വസന്ത ശമിച്ചശിന്റെ സ്മരണ
 യും ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹവിശേഷ
 ധ്യം നാം പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതാണ്.
 നോവ്, നമസ്താരം തപസ്സ് എന്നിതുക
 ൾ ദൈവത്തിനു വളരെ ഇഷ്ടമുള്ളതാണെ
 ന്നമാത്രമല്ല ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങൾ നമുക്കു
 ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തമമാർഗ്ഗമാണെന്നു
 നാം ഒരിക്കലും വിസ്മരിച്ചുകൂടാത്തതാണ്.

ആലപ്പുഴ നിന്നും ഒരാൾ എഴുതുന്ന
 ത്ത് - “എന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും ഇന്നലെ
 ൧൦൦ രൂപയുടെ ബാങ്കുനോട്ടു കളഞ്ഞ്
 പോകുകയും വളരെയെല്ലാം അനേപയി
 ച്ചിട്ടും കാണാഴികയാൽ വിശുദ്ധ അ
 ന്തോനിപ്പണ്ഡവാന്റെ സ്മൃതിക്കായി പരി
 റി കത്തിക്കാമെന്നും വിവരം പത്രത്തിൽ
 പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാമെന്നും നേൺ. ഇന്നു

കാലത്തു ടി. നോട്ടു വിസ്തൃതമാവട്ടെ ക
 ണ്ടുകിട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.”
 ശ്രീമാൻ പി. ജെ. തോമ്മസ് എം.
 എ. ഓണേഴ്സ് അവർകൾ തിരുവനന്തപു
 റം മഹാരാജാസ് കോളജിൽ ഇൻറർമീഡി
 യറ്റു, ഓണേഴ്സ് എന്നീ ക്ലാസുകളിലെ ചരി
 ത്രപ്രാസംഗികനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടതായറ
 യുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ അത്യന്തം സന്തോഷിക്കുന്നു



വേദം

ഭവചാരണം വൈദികരുടെ ചുമതലയാണെന്നും, ലൗകികത്വത്തിൽ ഏല്പിച്ച് യാതൊരു കാര്യവുമില്ലെന്നും ഒരു വിചാരം പലരുടെയും ഇടയിലുണ്ട്. ഇത് വലിയ തെറ്റിദ്ധാരണയാണ്. തങ്ങളുടെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി യഥാശക്തി എല്ലാവരും പ്രയത്നിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നു ആദിമകാലങ്ങളിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രവർത്തിച്ചുവന്നിരുന്നത്. സത്യവേദം പരത്തുന്നതിനും അവർ സർവ്വമാംബലാശ്രയന്മാരായിരുന്നു. ഇക്കാലസ്ഥിതിനോക്കുന്നതായാൽ സത്യവേദം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന് ലൗകികത്വം വളരെ സൗകര്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും പലരും അപ്രകാരം ചെയ്യാത്തതു പരിതാപകരമാണ്.

കേവലം ഭാസ്യവൃത്തിയിൽ ജീവിതം കഴിച്ച അൽഫോൻസസ് റോഡ്റിഗസ് എന്ന പുണ്യവാന്റെ ജീവിതം ഈ വിഷയത്തിൽ നമുക്കൊരു ഉദാഹരണമാകുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഈശോസഭയിലെ ഒരു അത്മായ സഹോദരൻ (Lay brother) ആയിരുന്നു. മജോർ ടീച്ചറുള്ള പാത്ര്യാ നഗരത്തിലെ ജസ്യൂറ്റുകോളജിന്റെ പട്ടിപ്പാതൽ കാവലായിരുന്നു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലി. പ്രസിദ്ധനായ വാഗ്മികൾ പ്രസംഗങ്ങൾക്കുണ്ട് മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിലധികം അദ്ദേഹത്തെ ഈ സാധുനക്ഷത്രം സൂക്ഷ്മമായ സ്വജീവിതംകൊണ്ടു സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാഹിത്യവും ശാസ്ത്രവുംകൊണ്ടെന്നതിനേക്കാൾ ഭക്തിയും തീജ്ഞതയുംകൊണ്ടാണ് അധികം ഫലസിദ്ധിയുണ്ടാകുന്നതെന്നുള്ളതിന് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം ഒരു അമൂല്യ ഉദാഹരണം.

ക്ഷമയും സൗശീല്യവുമുള്ള ഒരാൾ പട്ടിപ്പാത 'വിചാരിപ്പ'ജോലി നോക്കുന്ന പക്ഷം അനവധി അദ്ദേഹത്തെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നതിനും സൗകര്യമുണ്ടെന്നു ഇദ്ദേഹം നല്ലപോലെ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. കോളജ് വിദ്യാർത്ഥികളായും അല്ലാതെയും അനേകംപേർ പ്രതിദിനം ആ വാതൽക്കടന്നു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അദ്ദേഹം തറവുനോക്കി ഒന്നരണ്ടു വർഷം ഇദ്ദേഹം പലരേയും നേർവഴിക്കു തിരിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാഷണമാധുര്യംകൊണ്ടു പല കുട്ടികളും സമയം പോലെ ഇദ്ദേഹവുമായി സഹവാസം ചെയ്തിരുന്നു. പട്ടിപ്പാതക്കടുത്തുള്ള തന്റെ ചെറിയ മുറിയിൽ പത്ത് അദ്ദേഹം അദ്ധ്യാത്മികഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചും സദുപദേശങ്ങൾ ചെയ്തും പലരേയും ഭക്തമൃഗങ്ങളിലേക്കു കയ്പിച്ചു. അധികാരികളോടു അനുസരണമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും പാരസമയം വൃഥാനഷ്ടമാക്കരുതെന്നും ദുഷ്ടസ്നേഹിതന്മാരെ വർജ്ജിക്കണമെന്നും, പരിശുദ്ധ കന്യകയോടും, പ്രത്യേകം അങ്ങേ വിശുദ്ധ അമ്മലോതഭവത്തോടും ഭക്തിയുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും മറ്റും വിദ്യാർത്ഥികളോടു ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. പ്രതിദിനം ജപമാല എത്തിക്കുന്നതിനും ഭക്തിസമേതം കമ്പസാരം, കണ്ഠനയനംകൊള്ളുവാൻ എന്തിനുള്ള കഴിക്കണമെന്നും കൃത്യമുള്ള പഠിപ്പിച്ചു. പുണ്യപരിവൃത്തിയെ ലക്ഷ്യം ആകർഷണമുണ്ടായിരുന്നവരേ, പ്രതിദിനം ആത്മശോധന ചെയ്യുന്നതിനും സഭാ ദൈവവന്ദനയെപ്പറ്റി കാർഷണത്തിനും അഭ്യസിപ്പിച്ചിരുന്നു. പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ സംഘത്തിൽ (Sodality of the Blessed Virgin) ചേരുന്നതിനും അങ്ങേയ്ക്കു തീക്കായി ആത്മശുദ്ധിയും ശരീരശുദ്ധിയും കാർഷണത്തിനും അമ്മലോതഭവമാതാവിന്റെ ജപമാലാ ദിവസാന്തോദം എത്തിക്കുന്നതിനും അനേകംപേർ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നു. "ദൈവവിളി" സംബന്ധിച്ച് പല യുവാക്കന്മാരും ഇദ്ദേഹത്തോടു ആലോചന ചോദിച്ചതിൽ, ഒരുത്തരോടും ഇന്നു സഭയിൽ ചേരണമെന്നു പറയാതെ, ദൈവതീരുമനസ്സറിയുന്നതിനും പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു മാത്രം പറഞ്ഞുവന്നു. അവർക്കുമെന്തെന്നു തോന്നിയപ്പോൾ പല സാദാരണപദേശങ്ങളും എഴുതിക്കൊടുക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അൽഫോൻസസിന്റെ സൂക്ഷ്മ ജീവിതത്താൽ ആകർഷപ്പെട്ട്, പല പൗരപ്രധാനികളും തങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കു സാമാന്യമായ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിക്കു

നതിൻ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ അയച്ചിരുന്നു. ബാലഹൃദയങ്ങളെ നിഷ്പ്രയാസം സൽപന്മാരിലേക്കു ആനയിക്കാമല്ലോ എന്നുവെച്ച അർപ്പാപകൃത്യത്തിന്മേ അദ്ദേഹം മനപ്പൂർവ്വം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു.

മജോർക്കയിലെ സെവരസോയിയുടെ മകൻ കൂടിയും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലാണു അക്ഷരാഭ്യാസം ചെയ്തത്. (തുടരും) എ. ജെ. വാൾസിം ബി, എ. എൽ. ടി.

തിരുവടയഭക്തന്മാർ ഹർഷൻ കമ്മ്യൂണിക്കേഷനിൽ വെക്കേണ്ടിയ പൊതുനിയോഗം

യുദ്ധത്തിൽ ഉത്തരായ പട്ടാളക്കാരുടെ ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക.

ശുദ്ധീകരണത്തിൽ കിടന്നു വേദന അനുഭവിക്കുന്ന ആത്മാക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ “നിരാശ്രയാത്മാക്കൾ” അഥവാ ആരുമൊരു സഹായമില്ലാത്ത ആത്മാക്കൾ, അനേകമുണ്ട്. ഭരതരുടെയും സഹായമില്ല; തന്നത്താൻ സഹായിപ്പാൻ നിവൃത്തിയുമില്ല. ഈ നിഷാഗ്ര സ്ഥിതിയിൽ വേദന അനുഭവിക്കുന്ന നിരാശ്രയാത്മാക്കളുടെ സഹായത്തിനായി വന്ദ്യദിവ്യ ശ്രീ ബുഗോ എന്ന വൈദിക ശ്രേഷ്ഠൻ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തൊന്തില്ലാത്ത എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു “സഖ്യം” ഏർപ്പാടുകയും തലോട്ടാ വിരിഞ്ഞുവന്നു. ബന്ധുക്കളിൽ നിന്നു വലിയ സഹായമുണ്ടാകുവാനും നിവൃത്തിയില്ല. ആകയാൽ എല്ലാ വിശ്വാസികളും പ്രത്യേകം തിരുഹൃദയഭക്തന്മാരും ഈ പട്ടാളക്കാരുടെ ആത്മാനുക്രമം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, ദിവ്യപുരുഷന്റെ കാഴ്ചവെക്കുകയും, ദണ്ഡവിമോചനങ്ങൾ പ്രാപിച്ചു സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ഇതു വലിയ ധർമ്മപ്രവൃത്തിയും ആയിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. നിരാശ്രയാത്മാക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവരെല്ലെന്നിന്നാലും, മരിച്ച വിശ്വാസികളുടെ ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് വലിയ ഉപവി



യുന്ന് പണ്ഠികൊണ്ടു പ്രതിവർഷം അനേകായിരം കർബാന ചെയ്യിക്കയും ചെയ്യാവുന്നതും. ഇക്കാലത്തു നടന്ന ഭയങ്കരമായ യുദ്ധത്തിൽ ഉത്തരായ അനേക ലക്ഷംകത്തോലിക്ക പട്ടാളക്കാരുടെ ആത്മാക്കൾ നിരാശ്രയാത്മാക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടാകുവാനിടയുണ്ട്. സാധാരണന്മാരായ പടയാളികളുടെ കടുംബക്കാർക്ക് നിന്നു കർബാന മുതലായ സഹായങ്ങളെ പ്രതീക്ഷിപ്പാൻ തരമില്ല. ഭക്ഷണവും, വസ്ത്രവും, വാസസ്ഥലവുമില്ലാതെ പ്രവൃത്തിയാണു്. അതുകൊണ്ടു് സ്വപരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ആജീവനാന്തം യുദ്ധംചെയ്തു് ഉത്തരായകത്തോലിക്കായോദ്ധാക്കളുടെ ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു മഹത്തായ ഒരു ധർമ്മമാണു്. ഇവർ സ്വപരാജ്യക്കാരോ ശത്രുപക്ഷക്കാരോ എന്നുള്ള വ്യത്യാസം നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ കണിക്കരുതു്. എന്നെന്താൽ എല്ലാവരും സ്വാർത്ഥസ്ഥനായ ഒരേ പിതാവിന്റെ മക്കളാകുന്നു. അതിനാൽ ഉത്തരായ സകല കത്തോലിക്കാ യോദ്ധാക്കളുടെയും ആത്മാനുക്രമം എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥിച്ചാറാകണം.

ചോദ്യോത്തരപ്പെട്ടി.

ക. കസ്യപം പത്രാധിപരവർകൾക്ക്,
ബ. അച്ചാ!

എടവം, മാതാവിന്റെ ഭക്തിക്കായിട്ടും, മിഥുനം, തിരുഹദയത്തിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായിട്ടും, തിരുസഭ നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ളല്ലോ. ഇതുപോലെ മറ്റു മാസങ്ങളേയും വല്ല പുണ്യപാഠങ്ങളേയും സ്മരണയ്ക്കായിട്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ സമാധാനം അടുത്ത കസ്യപത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുകാണാനവേക്ഷിക്കുന്നു.

എന്നു അങ്ങേ വിധേയൻ, ജിജ്ഞാസു്.
സമാധാനം.

പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനല്ലെങ്കിലും, എഴുത്തുകളിൽ സാധാരണമായി സ്വന്തം പേരുകൾ ചേർക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. ചിലപ്പോൾ നേരിട്ടു മറുപടി അയക്കേണ്ടതായിട്ടും വരുന്നതാണല്ലോ.

കത്തോലിക്ക രാജ്യങ്ങളിലെ ആ

ചാരപ്രകാരവും വിശ്വാസികളുടെ ഭക്തിയനുസരിച്ചും ഓരോ മാസത്തെയും ഓരോ ഭക്തിയ്ക്കായിട്ടു നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിങ്ങനെയാണു്.

മകരം- ഈശ്വരയുടെ ബാല്യം.
കുംഭം- മ്ശിഹായുടെ കഷ്ടാനുഭവം.

മിനം- മാർ യേശുപ്പു പിതാവനോടുള്ള ഭക്തി.

മേടം- മ്ശിഹായുടെ ഉത്ഥാനം.

എടവം- പരിശുദ്ധ കന്യക മറിയത്തിനോടുള്ള വണക്കം.

മിഥുനം- കന്താവിന്റെ തിരുഹദയം.

കർക്കടകം- കന്താവിന്റെ തിരുരക്തം.

ചിങ്ങം- പരിശുദ്ധ ദൈവജനനിയുടെ ഹൃദയം.

കന്നി- കന്യകമറിയത്തിന്റെ ജനനവും വ്യാകുലവും.

തുലാം- വി മലാഖാമാരും ജപമാലയും.

വൃശ്ചികം- ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തിലെ അത്മാക്കൾ.

ധനു- മ്ശിഹായുടെ ജനനം.

കുറിപ്പുകളും വർത്തമാനങ്ങളും.

ക. നി. മൂ. സഭ വകയായി ഇപ്പോൾ ഫ. ആഗ്രമങ്ങളും, ൨ ഉന്നത പാഠശാലകളും, ൪ മദ്ധ്യമ പാഠശാലകളും ൭ വിദ്യാർത്ഥി മന്ദിരങ്ങളും ൨ കരകൗശല സ്ഥാപനങ്ങളും ഉണ്ടു്. പ്രസ്തുത സഭയുടെ ഉത്സാഹത്താൽ നാളതുപരെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരുടെ സംഖ്യ പതിമൂവായിരത്തി എൺപത്തുറണ്ടാണു്. കമ്മലീത്താ സഭാംഗങ്ങളായി പുന വൈദികന്മാരും, ൩൪ തുണസഹോദരന്മാരും ൨൭ നവസന്യാസികളും ഉണ്ടു്. യോഗാർത്ഥികളുടെ സംഖ്യ മുപ്പതാണു്.

* * *
ഞങ്ങളുടെ മദ്രാസ് ലേഖകൻ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു:- ദലഗാദപ്പന്തോലിക്കാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഇപ്പോൾ പോണ്ടിശ്ശേരിയിലാണു്. താമസിയാതെ തന്നെ അദ്ദേഹം മൈലാപ്പൂരിൽ മടങ്ങി വന്നതിന്റെ ശേഷം ബങ്കളൂരിലേക്കു പോകുന്നതിന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

മൈസൂർ രൂപതയിൽ ചേന്നു് ബങ്കളൂർ പട്ടണത്തിൽ സെന്റർ കാതറയിൻസു ഹൈഗ്രൗണ്ടു് എന്ന സ്ഥലത്തു, “ഡലഗേഷൻ” സ്ഥിര പട്ടത്തിയിരിക്കുന്നതായി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നു.”

* * *
മെസ്സേഴ്സ് പി. സ്റ്റീഫൻറയും കേ. ജി. സോളൻറയും ഉടമസ്ഥതയിൽ മയ്യനാട്ടുനിന്നും “ഡമ്ലൂതൻ” എന്ന അഭിധാനത്തിൽ ഒരു മാസിക ഉടനെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതാണെന്നു ഇവിടെ കിട്ടിയ വിജ്ഞാപനത്തിൽനിന്നു കാണുന്നു. ഉത്തമനാരായ രണ്ടു കത്തോലിക്കരുടെ വകയായ ഈ നൂതന സഹജീവിയുടെ പ്രഥമലക്കും കാണുന്നതിന്നു ഞങ്ങൾക്കു വളരെ ആഗ്രഹമുണ്ടു്.

* * *
കത്തോലിക്കാ സഹോദരങ്ങളുടെ പേർഷ്യായിലെ സ്ഥിതി വളരെ വളരെ പരിതാപകരമാണു്. ലാസ്സറിസു മിഷ്യന

റിമാരുടെ വകയായ ഉറമിയാ രൂപതയിലെ മൂന്നു വൈദികരേയും ൩൦൦ കൽ ദായ സുറിയാനിക്കാരേയും കർഡീഷ് പ്രധാനികൾ നിർദ്ദയമായി വധിച്ചിരിക്കുന്നു. അത്രമാത്രമല്ല, പേർഷ്യയിലെ ദലഗാദപ്പന്ത്രോലിക്കാരും ഇസ്ഫഹാനിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ മൊൺസിഞ്ഞോർ സോൻറാഗും ആ നിഷ്ഠൂരഭക്തരുടെ ക്രൂര ചഡ്ഗത്തിനിരയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതായി കമ്പവർത്തമാനങ്ങളിൽ കാണുന്നു. അഹോ എത്ര ഭയങ്കരം! പേർഷ്യയിലെ കൽദായ സുറിയാനി ജനത്തിനും അവരുടെ വന്ദ്യ വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കും വേണ്ടി നമുക്കു ഹൃദയപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കാം. അപ്രകാരംതന്നെ അവരുടെ ശത്രുക്കളുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി ദയാനിധിയും സർവ്വശക്തനുമായ ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതിനും നാം വിസ്മരിക്കരുത്.

* * *

പ്രൊതുവാരിയും, യൂക്കറിസ്റ്റ ആൻ

ഡ്വിസ്റ്റ്, ഭാഷാപോഷിണി, കത്തോലിക്കാഭൂതൻ, പ്രബുദ്ധകേരളം, മിതവാദി, വിദ്വേഷകൻ, മലങ്കരസഭാതാരകം എന്നീ മാസികകൾ നന്ദിപൂർവ്വം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. സമുദ്രതരവും, സത്യനാദവും, മുസ്ലീമും, കസുമത്തിന്റെ പരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റി പ്രോത്സാഹകമായി പ്രസാവിച്ചതിനു തൽപ്രവർത്തകന്മാരോടു ഞങ്ങൾ അത്യന്തം കൃതജ്ഞതയുള്ളവരായിരിക്കുന്നു. * * *

വെൻഷിയണ്ടു പോസ്റ്റൽ സുപ്രണ്ടുമിസ്റ്റർ ജി. ആർ. പീറ്റേർസിന്റെ പുതികളായ മിസ്സ് ഗ്രൈസ് ബി. എ. എൽ. ടിയും മിസ് ക്വറൊലൈനും വേപ്പരയിൽ വെച്ചു മാനസാന്തരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി അറിയുന്നു. കൂടാതെയും ഇപ്പോഴത്തെ സുപ്രണ്ടു ഏഫ്. പീറ്റേർസും ഭാഗ്യവും രണ്ടു മക്കളും രോധപുരത്തുവെച്ചു ഊയിടെ തിരുസ്സഭയിൽ ചേരുകയുണ്ടായി. മദ്രാസിലെ പീറ്റേർസ് കുടുംബം പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ഒന്നാണ്.

പരമവാർത്തകൾ.

ആലപ്പുഴ വെളിയിൽ മിസ്റ്റർ അന്നു പൌലീഞ്ഞു ജനുവരിമാസം ൧൦-ാം നു അന്തിമ ക്രിദാശകൾ കൈക്കൊണ്ടു പരലോകപ്രാപ്തനായിരിക്കുന്നു. മരണ ഘോരമായ ദീനം ക്ഷയമായിരുന്നു. മുമ്പത്തു വെളിപ്പറമ്പിൽ വക്കി ഓസേ

പ്പ് അവർകൾ കഴിഞ്ഞമാസം ൧൦-ാം നു തന്റെ നന്ദ-മത്തെ പയസ്സിൽ അന്തിമ ക്രിദാശകളെല്ലാം സുബോധത്തോടെക്കൈക്കൊണ്ടു മിശിഹായിൽ നിദ്ര പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവരുടെ ആത്മാനുകൂല്യം വിശ്വാസികൾ പ്രാർത്ഥിച്ചാറാകണം.

പഞ്ചാംഗം.

൧൯൧൯, ഫെബ്രുവരി- ൧൯൨൦ മകരം - കറഭം.

- | | | | | |
|--|----|----|---|-----|
| 1 | 19 | ശ | അ. വേ. ഇഗ്നാഷ്യോസ് ന. ആ. കു. വെ. | മു |
| 2 | 20 | ഞാ | ✠ (ദന. ൪) ക. മ. ശുദ്ധി. ന. കു. വെ. . ൧൧. ൭. 2 | വെ. |
| <p>✠ തിരി ഹുമാ. പ്രഭ. (പൂർണ്ണഭണ്ഡവിമോചനം.)
 കുടമാളർ, പാലാ, എലഞ്ഞി, നരിവേലി, അമ്പലക്കാട്, കടപ്പാമ
 റം, മുട്ടാർ, ഏടപാ ഈ പള്ളികളിൽ ദർശനത്തിനാക, എൽ
 തുരുത്തു കൊവേന്ത പ്രധാന തിരുനാൾ. മുങ്ങാട്ടു പള്ളിയിൽ
 വി. സെബസ്ത്യാനോസിന്റെ പ്രധാന തിരുനാൾ.</p> | | | | |
| 3 | 21 | തി | അ. വേ. ബ്ലാസിയോസ്. ന. ആ. കു. വെ. | മു. |
| <p>✠ നാഗപ്പുഴ വി. സെബസ്ത്യാനോസ് പ്രധാന തിരുനാൾ.</p> | | | | |

കുസുമത്തെപ്പറ്റി മാന്യന്മാർ എഴുപറയുന്നു?

“..... കുസുമപ്പരിഷ്കാരം എത്രയും ശ്രദ്ധേനീയമായിരിക്കുന്നു. ഈ നി
ലയിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതായാൽ കുസുമത്തിനു നല്ല പ്രചാരം ഉണ്ടാകാതിരിക്കില്ല.
ഒരു കത്തോലിക്കാ കുടുംബത്തിനു ഇതു ഒരു അമൂല്യസമ്പത്തായിരിക്കുമെന്നുള്ളത് നി
സ്സർക്കമാണ്. കുറേ ലക്കം വി. പി. ആയിട്ടു ഏൻറ മേൽവിലാസത്തിൽ അയപ്പാ
റാകണം.”
(സി. എം. കൂത്താട്ടുകുളം.)

“..... കമ്മെല കുസുമം എന്ന പുസ്തകം ഞാൻ വായിച്ചതിൽ എനിക്കു
വളരെ രസകരമായി തോന്നിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ആ മാസിക പുസ്തകത്തെ വരുത്ത
ണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഈ മാസത്തെ ഒരു പ്രതി വി. പി. ആയിട്ടു
അയച്ചുവരുവാനുവേക്ഷ്.”
കടുത്തുരുത്തി.

കമ്മെല കുസുമം.

തിരുവിതാംകൂറിലെ കത്തോലിക്ക മാസികകളിൽ ഏറ്റവും പഴക്കമുള്ളത്

മാസികാവരിസംഖ്യവിവരം.

ആണ്ടേക്കും മുൻകൂറു ബ്രി. രൂപാ ഒന്നു മാത്രം.

മാനേജർ,

“ക. കുസുമം” മാനാനം.

THE FLOWER OF CARMEL.

AN ILLUSTRATED CATHOLIC MALAYALAM MAGAZINE.

Annual Subscription Re 1. in advance.

Apply to.

The Manager,

“The Flower of Carmel”

Mannanam,

Travancore, S. India.

മൂന്നുനോമ്പ്.

“ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ കുറവിലങ്ങാട്ടുപള്ളിയിലെ മൂന്നുനോമ്പ് തിരുനാൾ
ഈ മാസം ൧൧-ാംനാ- ആരംഭിച്ചു ൧൩-ാംനാ- അവസാനിക്കുന്നതാണ്. ഈ തിരു
നാൾ മൂന്നാണ്ടുകളെ അപേക്ഷിച്ചു കൂടുതൽ ഭംഗിയായി ആഘോഷിക്കുന്നതിനു ഭാരവാ
ഹികൾ ശ്രമിച്ചുവരുന്നു. ഇപ്പോൾ മങ്ങനാശേരി മെത്രാനപ്പൻ തിരുമനസ്സിലെ
സാന്നിധ്യം തിരുനാൾ ദിവസങ്ങളിൽ കുറവിലങ്ങാട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു സൂക്ഷ്മമായി
അറിയുന്നു. കൂടാതെയും പള്ളിവകയായി പണിയിച്ചിരിക്കുന്ന കന്യകാമഠത്തിന്റെ
ഉത്ഘാടനകർമ്മവും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ഒ. ലേ.

വിജ്ഞാപനം.

പ.മാസികയുടെ പുഷ്പാധികമായ പ്രചാരണത്തിനു വേണ്ട ഒത്താശകളെല്ലാം ചെയ്യുന്നതിനു എല്ലാ പ്രധാനസ്ഥലങ്ങളിലും ഏജണ്ടന്മാരെ ആവശ്യമുണ്ട്. അവർക്കു ന്യായമായ പ്രതിഫലം കൊടുക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്.

൨ കുസുമമിത്രങ്ങളുടെ മരണമുത്താന്തവും പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയത്തിന്റെ മാധ്യസ്ഥം വഴിയായി ലഭിക്കുന്ന മനോഹരവിവരണവും സൗജന്യമായി ചേർക്കുന്നതിനു ഞങ്ങൾ തയ്യാറുണ്ട്.

൩ ഉപരികാരം ചേർത്തു സ്വന്തമത്സരിലാസത്തിൽ പത്രങ്ങളെല്ലാം ഏറ്റുവാങ്ങി പത്രവരി വിരിച്ചു മുൻകൂറു അടയ്ക്കുന്നവർക്കു മുൻപരിവുപോലെ ഒരു പത്രം പാരിതോഷികമായി കൊടുക്കപ്പെടും. ഇപ്രകാരംതന്നെ പ്രസ്താവത വ്യവസ്ഥാനുസരണം ൧൦ പേരെ ചേർക്കുന്നവർ ൩ പ്രതികൾ സൗജന്യമായി കൊടുക്കുന്നതാണ്.

൪. കുസുമവരിക്കാരാകാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ മുൻകൂറു പണമടച്ചുവെക്കുകയോ, വി. പി. യായി അയപ്പാനാവശ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

൫. കുസുമത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുവാനുള്ള ലേഖനങ്ങൾ, കത്തോലിക്കാ വർത്തമാനങ്ങൾ, മിഷ്യൻവാർത്തകൾ, മനോഹരവിവരണങ്ങൾ, ചരമക്കുറിപ്പുകൾ ഇതാദികളെല്ലാം തലേമാസം ൨൦-ാംനാൾക്കകം പത്രാധിപർക്കു കിട്ടേണ്ടതാണ്.

൬. പ്രത്യേക നിരക്കിന്മേൽ കുസുമത്തിൽ പരസ്യങ്ങൾ ചേർക്കുന്നതിനും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏത് മാനേജർ.

പരസ്യം.

“എന്റെ അമ്മ, എന്റെ ആശ്രയമെ.”

(൩൦൦ ദി. ദ. വി.), ൧൭-ാം ബനദിക്കോസ് മാപ്പാപ്പാ,

൧൯൧൫ സെപ്റ്റംബർ ൧൭.

ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ പ്രസ്തുത ദണ്ഡവിമോചനജപം ‘ഒ x ൭’ ഇഞ്ചു വലിപ്പത്തിൽ, മുററും ബോർഡും, പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ പടവും വച്ചും, നമ്മുടെ വൈദികമേലധ്യക്ഷന്റെ അനുമതിയോടു കൂടിയും മനോഹരമായി അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ആവശ്യക്കാർ,

AS. P.

AS. P.

സാധാരണ അടിപ്പ് ൧൦൦-ക്കു ൪	വിശേഷതരം ൧൦൦-ക്കു ൮
ടി ൭൦-ക്കു ൨	ടി ൭൦-ക്കു ൪
ടി ൨൭-ക്കു ൧	ടി ൨൭-ക്കു ൨
ടി ൧൦-ക്കു ൧	ടി ൧൦-ക്കു ൧

സൂചന:- ചിപ്പറയായി ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ സ്റ്റാമ്പ് അടക്കം ചെയ്ത് അപേക്ഷിച്ചാൽ മതിയാവുന്നതാണ്.

കമ്മെലകസ്യമം മാനേജർ,

മാനാനം